DERDE JAAR. N°. 384. **1839.** **VRIJDAG, 8 FEBRUARIJ.**

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*........................ 7.—
en *Buitensteden* franco................ 8.—

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.................. *f* 1.75.
Elken regel meer........................ » 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... » 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

TEN BEHOEVE DER NOODLIJDENDEN OP SCHOKLAND ZIJN BIJ DE REDACTIE ONTVANGEN:

Volgens opgave van 9 Januarij	*f*	765.98½.
Van A. V.	«	15.10
Totaal	*f*	781.08½.

Zij zal volgaarne zich verder belasten met het ontvangen, verantwoorden en overmaken der giften, welke de menschenliefde van hare Stadgenooten voor deze hulpbehoevenden zal gelieven af te zonderen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 7 Febr. De aangekondigde Soirée musicale van den heer W. P. de C. Vrugt heeft gisteren avond in den Franschen Schouwburg alhier plaats gehad, met dit onderscheid, dat wij den heer Stoll gehoord hebben, in plaats van den heer Boom, dien ongesteldheid verhinderde om ditmaal op te treden.

Vóór den aanvang van het concert, voerde het Fransche tooneelgezelschap het kleine blijspel *l'Hôtel garni* uit, hetwelk veel genoegen gaf.

Van lieverlede werd de fraai verlichte zaal dermate bezet, dat men moeite had zich te bewegen. Geen wonder, voorzeker, want zelden had er van beroemde kunstenaren eene zoo veel belovende combinatie alhier plaats gevonden, en de belangstelling werd nog verhoogd, door het opgewekte verlangen naar den zang van mej. Buijs, die zich voor het eerst in het openbaar zou doen hooren.

De aangekondigde ouverture van den heer van Bree werd goed uitgevoerd. Als gewoonlijk tooverde de heer Vrugt in de aria uit den *Achilles*, van Paër, in het duët uit den *Robert le Diable*, van Meyerbeer, in de aria met koor, uit *la Juive*, van Halévy, en in de *Romance*. Wij weten niet, wat wij in dezen grooten meester in den zang bij voorkeur bewonderen, zijn geluid, of zijn gevoel, of het allesvermogend gezag, dat zijn genie over beiden uitoefent. Alles is hem ligt, zelfs de moeijelijkste passages kosten hem geene inspanning, en altijd behaagt, treft, verteedert of verrukt hij den hoorder. De geestdrift wilde hem nog eenmaal huldigen, en riep hem, na den afloop der *Romance*, terug; maar klom nog sterker, toen hij eensklaps het volkslied aanhief. Nu hadden de bravo's geen einde Zoodat de heer Vrugt, en teregt, eenen oogst van lauweren behaalde, die ook hem misschien dezen avond in het geheugen zal doen voortleven, gelijk hij onvergetelijk is voor ieder, die hem heeft bijgewoond.

Mej. Buijs, van welke velen nog niets wisten, dan dat zij door voortreffelijkheid van geluid en méthode, in particuliere gezelschappen, groote toejuiching verworven had, heeft de gunstige denkbeelden, die men zich van haar en haar talent had gevormd, allezins geregtvaardigd; niettegenstaande blijkbare schroomvalligheid haar verhinderde, reeds nu hare bekwaamheden in vollen glans te doen schitteren. Allervoortreffelijkst zong zij hare partij in het duët, uit den *Robert*, met den heer Vrugt, en, in de tweede afdeeling, met piano-accompagnement, de twee romances *la mère du Chasseur* en *l'Anglaise à Paris*. Ook deze jeugdige kunstenaresse verwierf eene toejuiching, die te regt buitengewoon mag heeten; maar, wij voegen er met genoegen dit bij, harer zeldzame verdienste en bescheidenheid regtmatig toekwam. Mej. Buijs zal, ongetwijfeld, eenmaal onder de voornaamste zangeressen van Nederland eenen eersten, en misschien den hoogsten rang kunnen bekleeden, wanneer zij, zedigheid blijvende paren aan volharding in studie, zich, gelijk tot dusverre, aan goede modellen houdt. De voortdurende leiding van mevr. Hagenaar, en menigvuldige zamenwerking met eenen zanger als de heer Vrugt, kunnen haar de bereiking der plaats, naar welke zij mag opzien, gemakkelijk maken. Het opgetogen publiek heeft haar reeds nu onder zijne lievelingen gesteld.

Niet minder was de toejuiching, welke de heer Stoll verwierf. De beroemde guitarspeler voerde eene fantaisie uit over verschillende thema's van den *Robert*. Het aangename en kunstige spel van dezen meester is zoo bekend, dat het genoeg is, van hem te zeggen, dat hij, als gewoonlijk, verbaasde en voldeed.

De heer Ernst droeg variatiën voor van Mayseder en *la Prière de Moïse*. Veel, zeer veel is reeds over dezen grooten en beroemden violist geschreven en gezegd. Schier algemeen is het oordeel, dat hij, al, wie in den laatsten tijd, hier te lande, zich op de viool heeft doen hooren, nog ver te boven gaat, en inderdaad, elke reize, dat hij optreedt, levert stof om aan dat gevoelen nieuw gezag te geven. De verwondering en verrukking, welke hij ook nu opwekte, zijn niet voor beschrijving vatbaar. Gelijk altijd, stond men verbaasd bij de aan het tooverachtige grenzende toonen, welke hij uit zijn instrument voortbrengt. Zijne staccato's, arpeggio's, cadenza's, pizzicato's en andere kunststreken zijn niet te overtreffen. De roem, dien hij zich hier verworven heeft, is tot nog toe geheel eenig, en de soirée van den heer Vrugt was tot dien roem eene nieuwe schitterende bijdrage.

Zoo liep de avond ten einde, op welken men zich, door de zeldzame vereeniging van een viertal zoo uitstekende talenten, maar vooral door de combinatie der namen van Ernst en Vrugt, reeds vele weken te voren had gespitst. In allen opzigte heeft die avond aan de gespannen verwachting voldaan, en, zoo wij er eenigzins breedvoerig over gesproken hebben, het is, omdat wij hem rangschikken onder de toonkunstige merkwaardigheden, die wel verdienen opgeteekend en bewaard te worden.

— De *Staatscourant* behelst, onder dagteekening van 's Gravenhage den 6 dezer, het navolgende berigt eener negotiatie, door Z. E. den minister van Financiën, tot te geldemaking van Losrenten, rentende 5 ten honderd in het jaar, ten laste van 's Rijks Overzeesche bezittingen, waarvan de renten door het Rijk, bij de Wet van 22 December 1838 (*Staatsblad* n°. 50), onvoorwaardelijk zijn gewaarborgd.

Art. 1. Er wordt eene inschrijving geopend voor *veertien duizend aandeelen*, ieder groot *f* 1000, in de negotiatie van Losrenten, uit te geven volgens de wet, in het hoofd dezes gemeld.

De beschikking over de verdere bij de in het hoofd dezes gemelde wet toegestane *vijf millioen gulden*, wordt voor alsnog, gedurende de eerstkomende zes maanden, aangehouden.

Art. 2. Voor elk aandeel zal worden afgegeven eene losrente, groot *f* 1000, ten laste van de Overzeesche bezittingen van het Rijk, rentende vijf ten honderd in het jaar.

Elke losrente zal voorzien zijn van het noodige aantal halfjarige coupons, verschijnende 1°. April en 1°. October van elk jaar; waarvan de eerste verschijnen zal 1°. October 1839 en ten vervaldage betaalbaar te Amsterdam, ten kantore van de Nederlandsche Bank, en in de hoofdplaatsen der provinciën, zoo mede te Rotterdam, bij de agenten van den Rijks-kassier, aldaar gevestigd.

Art. 3. De voorschreven losrenten worden uitgegeven onder genot van renten, sedert den 1 Januarij 1839; zullende de renten van 1 Januarij tot den laatsten Maart 1839, bij de voldoening van den laatsten termijn in art. 8 van dit berigt vermeld, kunnen worden gekort.

Art. 4. De inschrijvingen kunnen geschieden op maandag, dingsdag en woensdag den 4den, 5den en 6den Maart 1839, te Amsterdam bij de Nederlandsche Bank, en in de hoofdplaatsen der provinciën, zoo mede te Rotterdam, bij de agenten van den Rijks-kassier.

Art. 5. De inschrijvings-registers zullen worden gesloten op den 6den Maart, des namiddags ten twee ure, en zal, zoodra mogelijk worden opgemaakt een volledige staat van het getal der aandeelen, voor welke op den eersten dag is ingeschreven; bijaldien dezelve het vereischte bedrag overtreffen, zullen de inschrijvingen van de volgende dagen niet in aanmerking komen, en zal het geheel bedrag alsdan, zoo na mogelijk, over de ingeschreven posten, den eersten dag gedaan, worden verdeeld; terwijl, indien de inschrijvingen, op dien dag genomen, beneden het vereischte bedrag mogten blijven, deze altijd de voorkeur zullen hebben.

Indien de inschrijvingen op den 5 Maart genomen het nog ontbrekende van den eersten dag mogten overschrijden, zal het bedrag van het ontbrekende tusschen de inschrijvingen, op den tweeden dag gedaan, evenredig worden verdeeld, en zal op gelijke wijze worden gehandeld met de inschrijvingen van den derden dag, indien die van den tweeden het vereischte getal niet hebben bereikt.

Art. 6. Bij openbare bekendmaking in de *Staatcourant* zal vóór of op den 11 Maart 1839, van wege het Departement van Financiën, worden kennis gegeven, of en in welke evenredigheid, de inschrijvingen van elk daartoe bestemde drie dagen zullen kunnen worden aangenomen.

Art. 7. De betalingen zullen moeten geschieden ten kantore, waar de inschrijvingen zijn genomen; zullende ook quitantiën van overstorting bij de Nederlandsche bank, voor de fournissementen elders geschiedende, aangenomen worden.

Art. 8. De betalingen zullen moeten worden gedaan in geld of bankbilletten, voor elk aandeel op de navolgende termijnen, als:

voor of op den	18den Maart	1839	*f* 100
» » » »	1sten Mei	»	» 200
» » » »	15den Junij	»	» 200
» » » »	15den Augustus . .	»	» 200
» » » »	5den October	»	» 300

onder korting op den laatsten termijn van de drie maanden rente, in art. 3 hiervoren gemeld.

Echter zal het aan de inschrijvers vrijstaan, de betaling van de vier laatste termijnen te vervroegen, en die voor een of meer derzelve te doen, te gelijk met den eersten termijn of daarna, onder genot eener korting tegen vijf ten honderd in het jaar, voor elke volle maand, dat zij vóór den verschijndag betalen.

Art. 9. Bij de betalingen, volgens het voorgaand artikel te doen, zal aan de inschrijvers dadelijk worden afgegeven het daaraan evenredig getal losrenten en coupons, in art. 2 en 3 van dit berigt omschreven, alsmede, zoo dit, bij gedeeltelijk fournissement op de inschrijving, voor een oneven getal aandeelen, noodig mogt zijn, een bewijs, om te worden ingetrokken bij de geheele aanzuivering en de dan te doene afgifte der losrenten.

Art. 10. Aan de handelaars, makelaars en commissionarissen in effecten, zal een vierde ten honderd voor courtage over het fournissement, bij de voldoening van den laatsten termijn, betaald worden.

Part. Corresp. BRUSSEL 6 Febr. Op de nota of het memorandum, (zie BRUSSEL hieronder) dezer dagen, door den heer van de Weyer bij de Londensche Conferencie ingediend, en thans in verschillende Belgische dagbladen opgenomen, heeft het bewind nog geen antwoord ontvangen. Gisteren avond is de Kabinetskoerier Wittockx met dépêches naar Londen vertrokken, ten einde de bespoediging dezer zaak, welke de laatste hoop der tegenwoordige ministers is, zoo veel mogelijk, te bevorderen.

Hetgeen de *Commerce Belge* van eene bijeenkomst zegt, welke dezen morgen door een groot aantal vertegenwoordigers zoude gehouden zijn, is onjuist, daar, naar ik verneem, dezelve niet heeft plaats gehad. Men verzekert mij echter, dat er dezen avond eene zoodanige vergadering bij den heer d'Hoffsmidt zal gehouden worden, ten einde een besluit te nemen, omtrent het in de tegenwoordige omstandigheden te houden gedrag.

Dezen middag is de Oostenrijksche gezant, de graaf de Rechberg, van hier naar Aken vertrokken. De eerste secretaris, de baron de Thierry, heeft zich naar Parijs, en de tweede secretaris, de baron de Handel, naar Londen begeven; de Pruissische legatie heeft deze hoofdstad nog niet verlaten, maar men verzekert, dat zij slechts den terugkeer van eenen koerier afwacht, welken door haar is afgezonden naar den baron d'Arnim, Pruissisch gezant te Parijs.

Gisteren hebben alhier eenige bewegingen plaats gehad, ter oorzake van de weigering van eenen persoon, om zijn locaal af te staan, tot het houden van volksvergaderingen; die alzoo gisteren geenen voortgang hebben gehad, maar welke heden in de open lucht zullen gehouden worden, zoo men er niet in slaagt een locaal te krijgen.

Het berigt van den *Belge*, dat de Fransche gezant, als ook de Fransche generaals, die in het Belgische leger dienen, zouden teruggeroepen zijn, is, naar ik van goederhand verneem, wat het eerste betreft, van allen grond ontbloot; terwijl ten aanzien van het laatste niets van dien aard bij het Belgische bestuur is bekend.

BRUSSEL 6 Febr. Omtrent het vertrek van de gezanten van Oostenrijk en Pruissen is nog niets met zekerheid bekend. De *Commerce Belge* zegt, dat de Oostenrijksche gezant dezen morgen zijne terugreis nog niet had aanvaard. De *Belge*, daarentegen, wil weten, dat dit vertrek morgen zal plaats hebben, en dat de bedoelde gezanten reeds hunne afscheidsbezoeken hebben afgelegd bij de personen, waarmede zij gewoonlijk verkeerden. Men voegt er bij, dat de baron de Handel, secretaris van de Oostenrijksche legatie, heden met dépêches naar Londen zal vertrekken, terwijl ook al de archiven worden medegenomen, hetgeen eene volslagen breuk zoude aanduiden. Hetzelfde dagblad spreekt ook van een gerucht, dat al de Fransche generaals, die in dienst van België zijn, zijn teruggeroepen; hetzelfde zoude ook het geval zijn met den Franschen gezant. De *Commerce Belge* hiervan melding makende, zegt daaraan geen geloof te hechten. (Zie *Part. Corresp.* BRUSSEL hierboven).

— De *Emancipation* beweert, voldoende redenen te hebben, om

MENGELWERK.

FRANS I, KONING VAN *FRANKRIJK*, EN LOUISE DE FAVERANGES.

(*Oorspronkelijk.*)

LODEWIJK XII, bijgenaamd *de Vader des Volks*, werd in 1515 door eenen ontijdigen dood zijnen door diepen rouw getroffen onderdanen ontrukt. De hertog VAN ANGOULÊME, hem onder, den naam van FRANS I, opgevolgd, bezat geene zijner deugden. Het goedhartig en wijs bestuur van LODEWIJK werd door onstaatkundige oorlogen, uit eenen riddergeest ontstaan, die met den tijd niet meer overeenstemde, door openbare en wufte minnarijen, eenen Koning onwaardig, en de geldverspillingen eener ijdele praalzucht, vervangen.

Welke onheilen ook de regering van FRANS I *Frankrijk* hebbe berokkend, nogtans werd de nagedachtenis van den *Roi-Chevalier* aldaar lang in eere gehouden. Geen wonder, daar zijn avontuurlijke moed, zijn onbegrensde zucht naar roem, om zijne lauweren voor de voeten eener schoone neder te leggen — verlangen, waaraan hij gedachteloos het geld en bloed zijner onderdanen opofferde — en zijne schitterende feesten hem gemakkelijk de liefde eener ijdele en eerzieke natie moesten verwerven.

Zijne gestadige oorlogen met zijnen schranderen en listigen mededinger KAREL V stortten hem en zijn Rijk in eene reeks van rampen. Een gelukkige veldtogt tegen de Zwitzers, op welke hij in 1520 den slag van *Marignan* won, bragt hem in den waan, dat zijne wapenen steeds moesten zegevieren, en, dat de kroon van *Italië* op zijn trotsch hoofd zou prijken. Te midden van luisterrijke feesten, bereidde hij eenen nieuwen veldtogt. Elken dag werd het Koninklijk paleis door de bloem des Franschen adels, in rijk en veelkleurig gewaad uitgedost, bezocht, en vele schoone vrouwen zochten om strijd het hart des jeugdigen Monarchs te winnen. De betoovering zijner zinnen sleepte hem mede, maar hij vond niet dan wrange teleurstelling, waar hij van liefde had gedweept. Zijne kroon was een talisman om de harten te veroveren, maar hoe dikwijls werd niet de Koning aangebeden en de mensch vergeten!

De Vorst, een wiens grootste vermaken de jagt was, begaf zich eens, van eenen schitterenden stoet omringd, naar het woud van *St. Germain*, nabij *Parijs*, dat weldra van het geluid der hoornen, van de blijmoedige kreten der jagers, en van het geblaf der wakkere honden weêrgalmde. Weldra zag men een rank en trotsch hert zijne horens buiten de bladen vertoonen; de Koning gaf het teeken, en alle volgden het spoor van het vlugge dier, dat zich in zijnen snellen loop met eene wolk van stof omhulde, als om zich voor zijne vervolgers te verbergen, en vele omwegen maakte, duizenden listen te baat nemende, om hun te ontsnappen. Maar de moordende honden kon het hert niet misleiden; en wanneer het uitgeput stil stond, en met opgeheven horens luisterde, zich reeds in veiligheid wanende, troffen op eens weder de hoornen, het dof getrappel der paarden, en het woest geschreeuw der jagers zijn fijn gehoor, en trachtte het op nieuw den naderenden dood te ontvlugten.

De Koning schepte echter geenszins in de jagt het genoegen, hetwelk hij doorgaans daarin vond. Blijkbaar was hij verstrooid, en aan eene diepe mijmering overgegeven. Meer en meer liet hij zich ongemerkt door de jagers voorbij rijden, en sloeg eindelijk, door niemand vergezeld, eenen weg in, die hem verre van het jagtgewoel bragt, zoodat weldra de hoornklanken treurig wegstierven. Nu trad hij midden in de struiken, trok de prachtige kleederen uit, waaraan niemand den Vorst kon miskennen, en verwisselde die voor het nederiger gewaad van eenen hoveling; vervolgens omwond hij zijnen arm met eenen doek, en reed naar een kasteel, dat zich op een half uur afstands bevond.

Dit werd door den graaf DE FAVERANGES met zijne zuster bewoond. In kindschen leeftijd hadden zij reeds hunne ouders verloren, maar FAVERANGES, drie jaren ouder dan zijne zuster, en thans een twintigjarig jongeling waakte over haar, met vaderlijke zorg. Uit een aloud geslacht gesproten, achtte hij zijnen adel hoog, maar zette denzelven luister bij door zijne deugden, en men vergaf hem eene trotschheid, die zijn hart veredelde. Zijne kennis van 's Konings wulten aard deed hem sidderen op het denkbeeld der gevaren, welke zijne schoone zuster LOUISE zouden omringen, indien zij ooit de verleidelijke, verpeste lucht van het weelderig hof mogt inademen. Ondanks de dringendste verzoeken des Konings, tot wien het gerucht van LOUISE'S schoonheid was doorgedrongen, was FERDINAND DE FAVERANGES in zijn oud kasteel gebleven, en er ware een uitdrukkelijk bevel vereischt geweest, om hem dit verblijf zijner vaderen te doen verlaten, en met de bekoorlijke LOUISE in *Frankrijk's* hoofdstad te doen verschijnen. De eer van zijn geslacht was de drijfveêr van al zijne handelingen, en, eerder dan LOUISE aan den schandelijken wellust des Konings op te offeren, had hij haar zelf en met eene vaste hand den dolk in het nog kuische hart gestooten. LOUISE echter, die dikwijls van de schitterende hoedanigheden van den Koning hoorde spreken, werd daardoor des te meer getroffen, dat het haar niet vergund was, de tegenwoordigheid van hem te genieten, over wien de schoonheid een onbeperkt gezag uitoefende, en die slechts scheen te regeren om zijnen scepter in handen der vrouwen te stellen, en hare oppermagt hulde te bewijzen. Wanneer zij aldus harer bewondering den vrijen teugel liet, fronsde de graaf zijne donkere wenkbraauwen, en beval haar, op eenen ernstigen toon, om nimmer dit onderwerp aan te roeren. Zij zweeg, maar zij haakte nogtans naar hetgeen haar zoo uitdrukkelijk werd verboden, en stelde zich in hare diepe eenzaamheid een schitterend tafereel van 's Konings volmaaktheden voor oogen.

Deze, van begeerte brandende, de schoone LOUISE te zien en te bewonderen, waagde het echter niet een bevel te geven, dat zijnen adel, welks hulp hij behoefde, tot opstand kon bewegen, maar was op eene list bedacht, om zich den toegang tot LOUISE te banen. Volgen wij hem op zijnen avontuurlijken togt.

Aan de voorpoort van het kasteel gekomen, meldde FRANS zich aan als iemand van het gevolg des Konings, die, op de jagt verdwaald zijnde geraakt, van zijn paard was gevallen, en zich den arm verwrikt had. Door 's graven dienaren omringd, die hem met eene belangwekkende zorg van het paard hielpen stijgen, werd hij door hen in een ruim vertrek gebragt, met oude familie-portretten voorzien; die ridders, in volle wapenrusting, schenen hem zijne lage list te verwijten, en een blos bedekte zijne wangen bij het aanschouwen hunner eerlijke en rondborstige gelaatstrekken. Men vroeg hem zijnen naam: hij stamelde dien van graaf VAN TOURNON uit; de bedienden verwijderden zich, en spoedig trad de graaf FAVERANGES in het vertrek.

Met innig misnoegen had hij het verhaal der vermeende verwonding aangehoord, want hij vreesde, dat de vreemdeling LOUISE over 's Konings wapenfeiten en glansrijke daden zoude onderhouden, en haren lust, om het

te gelooven, dat de nota, welke dezer dagen door het Belgische bewind aan de Londensche Conferencie zoude aangeboden zijn, op het navolgende nederkomt:

« De ondergeteekende, plenipotentiaris van Z. M. den Koning der Belgen, heeft zich beijverd om ter kennisse van zijn gouvernement de verschillende documenten te brengen, welke de heeren gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland hem de eer hebben aangedaan, onder dagteekening van den 23 Januarij jl. mede te deelen. En hij heeft last ontvangen, aan HH. Exc. de navolgende verklaring te doen: »

« Het gouvernement van Z. M. den Koning der Belgen verheugt zich, zich te kunnen beroepen op de beginselen, door de Conferencie in hare nota verkondigd, die aan den ondergeteekende met de ontwerpen van tractaat was gerigt. »

« De heeren Gevolmagtigden verklaren daarin, « « dat zij rijpelijk hebben overwogen de onderscheidene reclamatiën, door België gedaan tegen de strenge toepassing van de bepalingen van het tractaat van 15 November 1831 » » dat, « « men heeft erkend, dat een gedeelte dier reclamatiën werkelijk van dien aard is, om wijzigingen te regtvaardigen in de bepalingen van genoemd tractaat, » » en dat, « « deze bepalingen in al die punten zijn gewijzigd, waar redenen van billijkheid zulks konden toelaten. » »

« Van den anderen kant, in de nota, bestemd voor den heer Plenipotentiaris der Nederlanden, en waarvan de ondergeteekende afschrift heeft ontvangen, hebben HH. Exc. te kennen gegeven, dat een tijdverloop van zeven jaren veranderingen had te weeg gebragt in de onderlinge betrekkingen van België en Holland; veranderingen, welke zij genoodzaakt zijn geweest in overweging te moeten nemen. »

« Indien de strenge toepassing der bepalingen van het tractaat van 1831 alsom door de heeren gevolmagtigden onaanneembaar is geacht; indien redenen van billijkheid hun zijn toegeschenen veranderingen te wettigen; indien een tijdsverloop van 7 jaren in hunne oogen, alsook in die van België, eenen nieuwen staat van zaken heeft voortgebragt, welken men in aanmerking behoort te nemen, zoo is het natuurlijk het beneficium van deze beschouwing op het geheel van de hoofdbepalingen uit te strekken. Deze noodwendige gevolgtrekking zoude niet kunnen ontgaan aan de scherpzinnigheid van HH. Exc., die zullen begrijpen, dat de belangen, die met de financiële questiën in verband staan, niet de eenige zijn, welke in overweging zijn te nemen. »

« De uitstellen, aan de uitvoering der 24 artikelen toegebragt, uitstellen, die niet aan België kunnen geweten worden, en waardoor de banden, die het gevolg zijn van eene langdurige gemeenschap van bestuur, van nationale herinneringen en sympathiën, ontstaan zijn, hebben aan de bewoners van Limburg en Luxemburg doen gelooven, dat deze banden voortaan onverbreekbaar waren; de wensch der bevolkingen, hunne innigste gevoelens, hunne meest gebiedende morele behoeften: dit alles stelt zonder twijfel belangen daar, waardig de meeste belangstelling en die aan het gouvernement van Z. M. jegens die bevolking bijzondere pligten opleggen, welke het onmogelijk is te miskennen. »

« Het is dus, steunende op de beginselen, door de heeren Plenipotentiarissen aan den dag gelegd, dat het gouvernement van Z. M., steeds bezield door eenen waarachtigen geest van bevrediging, besloten heeft, een middel voor te stellen, dat de oplossing zou bevorderen, welke hunne Excellentiën zouden beoogen, door eene genoegzame voldoening te geven, aan de belangen, die bijzonder hunne aandacht hebben opgewekt. »

« Het blijkt uit het antwoord van de heeren gevolmagtigden op den 23 Jan. op de nota, welke de ondergeteekende de eer heeft gehad aan hunne Excellentiën op den 14 derzelfde maand aan te bieden, dat de regten der Duitsche Bondsvergadering niet toelieten het in overweging nemen van het voorstel, om aan Z. M. den Koning der Nederlanden eene somme gelds als schadeloosstelling te voldoen voor zekere deelen van het grondgebied. »

« Daar deze beweegreden de eenige, of ten minste de voornaamste hinderpaal schijnt geweest te zijn, tegen de aanneming van het voorstel, en het dus geoorloofd is, dien ten gevolge, te veronderstellen, dat in eene andere hypothèse het ontwerp aanneembaar zou voorgekomen zijn, zal het gouvernement des Konings doen opmerken, dat de regten der Bondsvergadering geheel kunnen gewaarborgd worden door eene combinatie, welke ten gevolge zou hebben, het bedoelde grondgebied te plaatsen buiten de aan België toegekende onzijdigheid; eene schikking, die uit een militair oogpunt dat grondgebied van het overige Koningrijk zoude afscheiden, en waarbij de daarstelling van een bijzonder en plaatselijk legercorps van 2 à 3000 man zoude toegelaten worden, bestemd om het federale contingent te leveren, dat de Bondsvergadering onder haren invloed en hare bevelen zoude hebben. De Koning der Belgen zoude echter in geenerlei ander opzigt met de Duitsche Bondsvergadering in betrekking staan; deze tweeledige toestand zou de bewoners de burgerlijke betrekkingen doen behouden, die voor hen sinds eeuwen bestaan, en welke zelfs door de tractaten van 1815 niet zijn vernietigd.

— De *Commerce Belge* berigt, dat de vertegenwoordigers, die zich te Brussel bevinden, heden middag in de sectiën zouden vergaderen, om een besluit te nemen, omtrent den staatkundigen toestand van België. Naar men wil, moet de meerderheid oorlogzuchtig gestemd zijn. (Zie *Part. Corresp.* BRUSSEL hierboven.)

— De generaal Van Halen, die in België eene zending voor de Koningin-Regentes van Spanje had vervuld, heeft gisteren Brussel verlaten om zich naar Ostende te begeven, alwaar hij zich heden heeft ingescheept.

— De *Précurseur*, een dagblad, dat door sommigen wordt gezegd, onder den invloed van vorst Leopold te staan, zegt in de prorogatie der Belgische kamers en de aftreding der heeren Ernst en d'Huart een zeker voorteeken te zien, dat het Belgische bewind geenszins voornemens is, onvoorwaardelijk aan de beslissing der Londensche Conferencie tegenstand te bieden. Volgens genoemd dagblad, zullen de aanblijvende ministers nieuwe pogingen aanwenden, om, langs den weg der onderhandelingen, in de voorwaarden van het laatste protocol eenige veranderingen te verkrijgen; maar het voegt er bij, te gelooven, dat de Regering in België ten slotte zal voorstellen, om liever tegen wil en dank toe te geven, dan zich aan de kansen van eenen oorlog bloot te stellen, die geheel Europa zoude kunnen omvatten, en waaronder het onafhankelijk volksbestaan van België zeer wel ten eenemale zoude kunnen te niet gaan.

Van den anderen kant, zegt de *Précurseur* ook, dat de weigering, tot wegzenden van den Poolschen generaal Skrzynecki uit het Belgische leger slechts het gevolg is van eenen eersten misslag, door de regering begaan, om den genoemden generaal, op zulk eene wijze als dit geschied is, onder hare vaandels aan te nemen. Ten slotte geeft dit blad den wensch te kennen, dat België op eene gelukkige wijze gerake uit den moeijelijken toestand, waarin hetzelve verkeert, en vooral dat het zich spoedig daaruit redde.

— Omtrent de opneming in het Belgische leger van den generaal Skrzynecki leest men in *l'Univers Religieux* het volgende:

« Wij weten niet, welke partij Koning Leopold zal weten te trekken van de tegenwoordigheid van een legerhoofd, dat hij zelf heeft geroepen, en wiens naam alleen eene magt is. Hopen wij, dat God, die in Zijne handen het hart der Koningen houdt, aan dezen vorst ingevingen zal schenken, waardig de rol, welke hij thans in Europa kan vervullen. Wat hiervan ook zij, beschouwen wij deze gebeurtenis als van een groot gewigt, zoo wat den nieuwen toestand betreft, waarin dien ten gevolge Koning Leopold geplaatst wordt, als om den invloed, welken dezelve moet uitoefenen in Polen en op het openbare gevoelen in Europa. Wij beschouwen dezelve vooral als eene overwinning voor de Katholijke zaak, die zich alzoo met een groot talent en eenen grooten roem versterkt ziet. »

— Door de studenten van de Leuvensche hoogeschool is aan vorst Leopold het volgende adres aangeboden, dat zich door eenen in de Belgische stukken van dezen aard ongewonen eerbied voor de alhier bestaande regering onderscheidt:

« Sire! Op een oogenblik, dat geheel België zich krachtig verheft tegen het hatelijk verdrag, hetwelk aan hetzelve 400,000 zijner kinderen moet ontrukken, beijveren wij ons, de studenten van de katholijke hoogeschool te Leuven, onze wenschen te voegen bij den wil, welken Uwe Majesteit zoo wel heeft uitgedrukt, en waarmede de natie en de kamers zich eenparig hebben vereenigd. »

« Maar, dewijl het schijnt, dat magtige en talrijke vijanden onze broeders bedreigen, hun op nieuw het heillooze juk willen opleggen, waaraan wij ons met hen onttrokken hebben, en dat een strijd veelligt op het punt is te ontstaan, wenden wij ons tot u, Sire, ten einde in persoon te mogen deel nemen aan de verdediging der bedreigde provinciën. »

« Onbekwaam in den wapenhandel, zoo wat de theorie als de practijk betreft, bidden wij u, Sire, die maatregelen te nemen, welke Uwe Majesteit noodig zal oordeelen, om ons in staat te stellen, aan ons schoon Vaderland dienstbaar te maken, de liefde, die wij hetzelve toedragen, het bloed, dat wij er trotsch op zullen zijn voor hetzelve te storten, den moed, die alle Belgische harten is ingeboren. »

« Met de kweekelingen der andere Hoogescholen vereenigd, door Uwe Majesteit beschermd, en door de officieren Uwer keuze aangevoerd, zal het vuur der jeugd bij ons het gebrek aan ondervinding aanvullen, en ons waardig doen zijn, om ons te vertoonen aan de zijde van de dapperen, waarover Gij het bevel voert. »

« Op den dag des gevaars zal men ons zien, ons aan onze studiën ontrukkende, getrouw aan onze beloften, waardig den Koning, die zich aan ons hoofd zal bevinden, en de zaak, die wij omhelsd hebben. »

« Zij zal geene warmere verdedigers vinden dan de ondergeteekenden »

« Uwe zeer onderdanige onderdanen, de studenten
der Katholijke Hoogeschool te Leuven. »

ENGELAND.

LONDEN 4 Febr. De Engelsche dagbladen zijn opgevuld met de redeneringen en verslagen van gehouden volksverzamelingen, omtrent de graanwet. Eene zeer belangrijke vergadering van de maatschappij voor den landbouw is in Warwickshire gehouden; waarin besloten is de voortduring dier wet te verzoeken, en ten dien einde eene petitie aan het parlement in alle kerspelen van het graafschap ter teekening te leggen. Die petitie zal door den graaf van Warwick ingediend worden.

— Gisteren heeft de Russische gezant aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken gearbeid.

— Het stoomschip *the Royal William* heeft dagbladen van New-York tot den 16den der vorige maand medegebragt, die bijzonderheden, omtrent Canada, enz. bevatten. In het noorden was men weder voor onlusten bedacht, ten gevolge van het in brand steken van vier huizen en zes schuren, welke het eigendom van koningsgezinden waren; eene partij van vijftien of twintig manschappen zijn met dat doel van Alburgh naar Caldwell's Manor, alwaar die daad gepleegd is, overgekomen. De militaire magt was op de been, en men zeide, dat er reeds kogels gewisseld waren, als ook een piquet der garde krijgsgevangen was gemaakt, doch dadelijk weder in vrijheid gesteld.

Volgens de *Montreal Gazette*, hadden ook in het zuiden, te Lawrence, eenige militaire bewegingen plaats gehad.

— Volgens berigten uit Mexico in de *New-York Gazette*, zou Santa Anna, aan het hoofd van 5,000 man, de Franschen hebben aangetast en te Tampico zijn binnengerukt. Niets bevestigde het gerucht, dat de Fransche inwoners van Mexico, na het innemen van het kasteel San Juan d'Ulloa, moorddadig om het leven zouden zijn gebragt.

DUITSCHLAND.

BERLIJN 2 Feb. Alhier is nog niets bekend van het marcheren van Pruissische troepen, noch van buitengewone wapeningen van ons leger; doch men gelooft, dat, indien de Belgen zich mogten verzetten tegen de ontruiming van Limburg en Luxemburg, Pruissen alsdan gereed zal zijn, om de besluiten van de Conferencie te Londen ten uitvoer te doen brengen.

WEENEN 29 Jan. In de afgeloopen week zijn twee koeriers van hier, de een naar Parijs, de ander, over Berlijn en Brussel, naar Londen vertrokken. De dépêches, welke zij overbrengen, hebben betrekking op de Hollandsch-Belgische questie, waarvan de beslissing ieder oogenblik wordt te gemoet gezien. Men gelooft alhier stellig, dat graaf Sebastiani reeds de besluiten van de Conferencie mede heeft onderteekend, en verwacht de bevestiging dier tijding ieder oogenblik. Men gelooft niet, dat België wispelturig genoeg zal zijn, om zich daartegen te verzetten.

WEENEN 30 Jan. De Landstenden van het Groothertogdom waren heden wederom vergaderd.

HANOVER 29 Jan. Eenige dagen geleden, bevond zich de bekende baron von Haber, agent en bankier van Don Carlos, alhier, en is ten gehoor bij Z. M. den Koning toegelaten.

— De generale kas bevat thans ongeveer 1,960,000 th. aan contanten.

— In Osnabruck hebben den 25 eenige oproerige tooneelen plaats gehad, die slechts door het aanrukken der kavallerie, en het maken van patrouilles gedurende den nacht, tot bedaren zijn gebragt; door de toespraak van den heer Sture, is de rust echter wederom hersteld.

STUTTGARD 1 Febr. Gisteren had alhier, bij gelegenheid van de karnavalfeesten, een sedert 25 jaren niet plaats gehad hebbend schouwspel van eene gemaskerde sledevaart plaats; de stoet was allerluisterrijkst, en de menigte nieuwsgierigen, door het gunstige weder mede uitgelokt, was ontelbaar.

KARSLRUHE 1 Febr. Men verneemt uit goede bron, dat zeker vreemdeling alhier pogingen heeft in het werk gesteld, om voor het Belgische leger personen te werven, doch dat hij daarin niet alleen geenszins is geslaagd, maar ook daadwerkelijk verhinderd geworden.

FRANKFORT 4 Febr. De notificatiën, die thans door de gezanten bij de Bondsvergadering worden ontvangen, hebben voor het grootste gedeelte betrekking op de Hollandsch-Belgische questie.

— In eenen bijzonderen brief uit Hanover, in den *Duitschen Courier*, wordt gezegd, dat het Hanoversche leger, zelfs tot in kleinigheden, geheel op den voet van het Pruissische wordt ingerigt. Dit levert alhier veel stof tot gesprekken, bij het nog onbeslist zijn van het vraagstuk omtrent de Hanoversche grondwet. Aller verwachting is op de uitspraak der Bondsvergadering in dezen gevestigd. Men kan echter niet ontkennen, dat Koning Ernst zijne bedoelingen met kracht doorzet. Naar men stellig verzekert, heeft Z. M. de Koning van Wurtemberg aan zijnen gezant bij de Bondsvergadering, het in eenen geheel constitutionelen zin gestelde votum van Wurtemberg, betreffende de Hanoversche grondwet, door Hoogstdenzelven eigenhandig geschreven, doen toekomen.

— Twee der drie arbeidslieden, die sedert langen tijd gevangen zaten, als beschuldigd van medepligtigheid aan de vlugt van den student Lizius in 1833, zijn onlangs op vrije voeten gesteld, ten gevolge, dat alhier een ander handwerksman uit Pruissen is overgebragt, die tot de gezegde vlugt heeft medegewerkt, en daardoor een nieuw onderzoek is ontstaan.

— De koude is aanhoudend en neemt steeds toe. Waarschijnlijk heeft zich de Main hooger op weder vastgezet.

— Onze wetgevende vergadering heeft besloten, derzelver handelingen, ofschoon de Frankfürter Jahrbücher hebben opgehouden te bestaan, door den druk bekend te maken, en is daaromtrent met eenen boekverkooper in onderhandeling. Ook is in meer gezegde vergadering de voordragt gedaan, om de protocollen der vergadering van de censuur te ontheffen.

— H. M. de Koningin van Beijeren zal gedurende drie maanden uit Beijeren afwezend blijven.

FRANKRIJK.

PARIJS 5 Febr. Het vertrek van den hertog van Nemours naar het Noorderleger schijnt op morgen bepaald, terwijl dat van den hertog van Orleans den 8sten dezer zal plaats hebben.

— Gisteren hebben zich de personen, die in 1830 en 1831 het corps Fransche vrijwilligers uitmaakten, dat zich onder den graaf de Pontécoulant alstoen eenen naam heeft gemaakt, zich bij dezen hunnen aanvoerder vereenigd en besloten, zich op nieuw te organiseren. Onmiddellijk moeten daartoe de noodige maatregelen genomen zijn.

— De *Moniteur* spreekt het gerucht van het afzenden van werklieden naar het kasteel van S. Jean d'Ulloa tegen, en verzekert tevens, dat er omtrent het bekrachtigen der capitulatie van Vera-Cruz door den voorzitter der Mexicaansche republiek, waarvan in sommige berigten was melding gemaakt, geenerlei berigt bij de Fransche regering is ontvangen.

— Volgens een der dagbladen, zullen de stellingen van het Fransche observatie-leger op de Belgische grenzen zijn, als volgt:

1ste divisie: generaal Schramn, te Maubeuge. 1ste brigade, generaal Fabvier, te Maubeuge; 6de en 50ste regement van linie, 8ste jagers. 2de brigade, generaal Negrier, te Rijssel; 11 en 60ste regement van linie.

2de divisie: generaal Bugeaud, te Rijssel. 1ste brigade, generaal Lascours, te Valenciennes; 3de en 27ste regement van linie. 2de brigade, generaal Rumigny, te Arras; 12de en 67ste regement van linie.

Een detachement van den equipagie-trein, alsook de administratie moeten zich naar Maubeuge, een ander detachement van den equipagie-trein, en eene compagnie van het 2de regement genie, naar Rijssel begeven.

Divisie dragonders: generaal Latour Maubourg, te Sedan. 1ste brigade, generaal Létang, te Valenciennes; 1ste en 5de regement, en eene batterij van het 4de regement artillerie.

Divisie kurassiers: generaal Faudoas, te Rijssel. 1ste brigade, generaal Canuet, te Kamerijk, 2de en 9de regement. 2de brigade, generaal Desaix, te Rijssel; 5de en 6de regement.

— De gewone posten van Madrid, van den 27 en 28, zijn nog niet aangekomen. Wel heeft men tijdingen van den 26 ontvangen, doch die gedeeltelijk reeds zijn medegedeeld, en overigens niets van belang behelzen.

BAYONNE 31 Jan. De tijding, dat Melilla door een Engelsch escader uit Gibraltar geblokkeerd wordt, schijnt voorbarig geweest te zijn; wel wordt die plaats bewaakt door 4 schepen, zijnde 2 Fransche brikken en 2 Spaansche goeletten, doch het muitende garnizoen heeft zich zoodanig van levensmiddelen voorzien, dat zij tot het einde van de maand April genoegzamen voorraad bezitten.

ITALIË.

NAPELS 22 Jan. Z. K. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland is alhier aangekomen, en aan het hôtel van den Russischen gezant, graaf von Gurieff, afgestapt; een regement van de koninklijke garde had Z. K. H. afgewacht, en vergezelde Hoogstdenzelven tot aan het hôtel, terwijl Z. M. eene eerewacht had benoemd, die Z. K. H. begeleidde. Een uur na Hoogstdeszelfs aankomst, begaf Z. K. H. zich, vergezeld van zijn gevolg, naar het koninklijk paleis, om Z. M. te begroeten. Daarna keerde Z. K. H. naar het hôtel terug, en onmiddellijk vereerde Z. M. den Koning en de Koninklijke Prinsen Hoogstdenzelven met een tegenbezoek. Mevrouw de

---

Hof te bezoeken, nog levendiger maken. Maar hij kende te zeer de pligten der gastvrijheid, om zulk een gevoel te openbaren, en haastte zich zijnen gast, met innemende vriendelijkheid op het gelaat en deelneming in zijn ongeluk, te verwelkomen. Hij liet hem eenige ververschingen toedienen, en zeide, dat hij hem aanstonds een' zijner bedienden zou toezenden, in de geneeskunde ervaren. Op dit aanbod verbleekte de vorst, bevreesd, dat zijne list zou worden ontdekt. Maar het alvermogend goud legde den bediende het stilzwijgen op, en weldra trad de Koning het vertrek binnen, waarin zich de graaf DE FAVERANGES en zijne zuster bevonden. Op het gezigt van het bekoorlijk meisje gevoelde hij, dat het gerucht ditmaal beneden de waarheid was gebleven, en nimmer had zoo veel schoons zijne oogen getroffen. O! hoe gaarne hadde hij haar toegeroepen: « herken in mij uwen vorst; maar mijn koningrijk, al mijne schatten zoude ik voor eenen enkelen blik van u met geestdrift verwisselen. » Zijne edele gelaatstrekken, zijne trotsche en bevallige houding maakten op het in eenzaamheid opgevoede meisje eenen onuitwischbaren indruk. Het bloed stroomde naar hare wangen; eene onverklaarbare schroomvalligheid boeide hare leden, en maakte haar nog bekoorlijker; haar hart klopte op het gezigt des vreemdelings, die een nimmer gekend gevoel bij haar opwekte.

De Koning, inwendig door haren schroom gevleid, veinsde dien niet te bemerken, en na haar op eene bevallige wijze te hebben gegroet, onderhield hij haar over verschillende onderwerpen, en drukte zich met eene gemakkelijke sierlijkheid uit, die LOUISE met bewondering vervulde. Hij wist den toon eener fijne galanterie aan te nemen, zonder den argwaan des graven op te wekken, en LOUISE'S hart was reeds in zijne magt, vóórdat het ongelukkige meisje eenig gevaar had vermoed.

Hetgeen haar alleen in den schoonen vreemdeling mishaagde, was, dat hij, wanneer men over den Koning en zijne roemrijke wapenfeiten in *Italië* sprak, hem nimmer eenigen lof toezwaaide, en ofschoon met de aanzienlijkste personen van het hof bekend, nimmer het minste tot den Koning zelven betrekkelijk verhaalde. LOUISE trachtte dikwerf, maar te vergeefs, dit onderwerp ter sprake te brengen. De vreemdeling wist dit behendig te ontwijken, en openlijk durfde zij haar verlangen niet aanduiden, om iets van den Vorst te hooren, wiens wapenfeiten al hare belangstelling tot zich trokken.

Toen men des avonds uiteen ging, om zich ter ruste te begeven, wierp de vreemdeling eenen blik op LOUISE, welks uitdrukking zij diep gevoelde. Zij had behoefte om alleen te zijn en in de stilte van haar slaapvertrek haren gemoedstoestand na te gaan. Het is, dacht zij, of het noodlot mij in dien edelman dengene heeft getoond, aan wien mijn hart voor eeuwig is verbonden. Hoe welsprekend is zijne taal! hoe schoon, hoe bevallig, hoe innemend is zijn gelaat! En toch is er in zijne houding en manieren eene trotschheid, welke ontzag inboezemt, en mij als door tooverkracht aan hem boeit. Ik bemin hem — en hoe zonderling — ik kan niet nalaten mij den Koning onder deze trekken voor te stellen.

Hare laatste gedachte was voor den schoonen vreemdeling; bij haar ontwaken stond zijn aandenken haar voor den geest. Hare eentoonige levenswijze in haar somber en eenzaam kasteel maakte nu plaats voor de schitterendste droomen eener dweepende liefde. Zij gaf zich geheel over aan dat wegslepend gevoel, hetwelk ons soms den afgrond met bloemen bedekt, waarin wij ons in bedwelming nederstorten.

Verscheidene dagen verliepen, en de vreemdeling stelde gedurig zijn vertrek uit, voorwendende, dat zijn arm nog niet was genezen. De graaf DE FAVERANGES, veel behagen in zijn onderhoud scheppende, verzocht hem zijn verblijf te verlengen, indien een man aan het gewoel van het hof gewoon, van deze afgezonderde levenswijs geen' afkeer had; en met zigtbare tevredenheid maakte de gewaande hoveling van deze gastvrijheid gebruik.

Zijne liefde voor LOUISE blonk in zijne minste blikken en gebaren door; maar hij had zich wel gewacht deze te verklaren, alvorens de gelegenheid daartoe zich als van zelve opdeed. Eindelijk, op eenen heerlijken morgen, dat zij hare bloemen in de tuinen van het kasteel was gaan begieten, volgde de Koning haar van verre; deed, of hij haar toevallig ontmoette, werd hare ontroering gewaar, en wist het gesprek daarheen te leiden, dat hij niet alleen zijne gevoelens aan LOUISE openbaarde, maar in vergelding het blozende en gelukkige meisje eene betuiging afperste, welke hen door den teedersten band aan elkander boeide. Maar de ware naam en rang van haren minnaar bleven voor LOUISE een diep geheim.

De snoode list des Konings gelukte; zijne ondervinding van het menschelijk hart, en bedrevenheid in de helsche kunst der verleiding droegen ras hare vruchten, en de arme LOUISE, door de teedere betuigingen des Konings misleid, die haar eeuwige trouw had gezworen, werd het rampzalig slagtoffer van zijnen schandelijken wellust. Zij bezwoer hem, dat hij niet langer zou wachten haren broeder om hare hand te vragen, welke deze gewis den graaf VAN TOURNON, met zoo vele hoedanigheden begaafd, niet zou weigeren. De Koning gaf steeds een ontwijkend antwoord, en zeide, dat het tijd genoeg zou zijn, om deze verklaring onmiddellijk vóór zijn vertrek te doen, en dat het geheim aan hunne wederzijdsche liefde nog meer waarde bijzette.

Maar het oogenblik was gekomen, waarop LOUISE de gevolgen van haren misstap met wanhoop moest ondervinden. Op zekeren morgen, dat zij met den Koning alleen in haar vertrek was gezeten, en hunne blikken, waaruit de gloed der min straalde, in zoete mijmering elkander ontmoetten, drong zij bij haren minnaar aan, dat hij zonder verwijl den graaf zijn huwelijksvoorstel zou doen, want dat zij door angstige wroegingen gekweld, geen oogenblik rust kon smaken. « Uwe liefde, » sprak zij, » heeft mij mijnen pligt doen vergeten. Maar het geweten heeft eene stem, die onmogelijk niet wordt gesmoord, en zich meer en meer in mijn binnenste verheft. FRANS I, beantwoordde zulks met de warmste betuigingen eener opregte en duurzame liefde; doch toen zij nogmaals bij hem aandrong, op de vervulling zijner plegtige belofte, viel hij plotseling voor haar op de knieën; openbaarde haar zijnen rang, en smeekte haar, dat zij hem naar *Parijs* zou vergezellen, om over het hart van *Frankrijk's* Vorst onverdeeld te heerschen, en den luister van zijn hof door hare schoonheid te verhoogen. Zij antwoordde niets: hare begoocheling was geweken. Hare oogen waren verwilderd; eene doodelijke bleekheid verving de frischheid der jeugd, hare lippen beefden, een klam zweet bedekte hare leden, en zich van den Koning afwendende, sprak zij, op eenen gebiedenden toon: « Verlaat mij, Sire, verlaat mij; dit is de eenige gunst, die ik van Uwe Majesteit verzoek. » Deze woorden werden met zoo veel kracht uitgesproken, dat de Koning verbaasd en het hart vol zelfverwijt en wroeging stilzwijgend vertrok.

Tranen, heete en bittere tranen biggelden langs de wangen der ongelukkige LOUISE. « Ik ben verloren! » dacht zij met wanhoop. « 's Konings gemalin kan ik niet worden! o liefde! waarom zijn uwe alvermogende pijlen in een moordend vergif gedoopt! » Zij bleef eenigen tijd in eene diepe

hertogin van Berry is mede alhier aangekomen, en heeft het Koninklijk paleis op Chiatamone betrokken.

STADSNIEUWS.

De Criminele Regtbank in Holland, heeft, op den 7 Februarij 1839, Oswald Meijer schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd als loontrekkend bediende, ten huize van en jegens zijnen meester, en hem dienvolgens veroordeeld tot een kwartier uurs tepronkstelling en vijf jaren confinement, mitsgaders in de kosten van het regtsgeding.

Gisteren namiddag, ongeveer ten twee ure, heeft zich een zeventienjarige jongeling, zijnde kweekeling op de Nederlandsche Israëlitische Godsdienstige Armenscholen alhier, tijdens dat de kinderen de school badden verlaten, in een der schoollocalen, door middel van zijn' halsdoek, aan een' duim, tegen den balk van den zolder vast te maken, van het leven beroofd. Men weet niet, wat tot deze daad aanleiding kan gegeven hebben.

Gisteren avond ten zeven ure, is een militair, dienende bij de garnizoenstroepen alhier, in eenen beschonken staat zijnde, in den Amstel gevallen, bij het Waaigat in de Zwanenburgerstraat. Op zijn hulpgeschrei is, onder anderen, ook Jacob Barcelou toegeschoten, die, zonder zich van zijne kleederen te ontdoen, dadelijk in het water sprong, en den onder het ijs liggenden, als schijndoode, daaruit haalde. Hij werd in eene naastbij gelegen herberg gebragt, alwaar hij door den apothecar den heer S. B. Beer is bijgestaan, met dat gevolg, dat hij ten half tien ure naar de kazerne Oranje Nassau is getransporteerd.

GETROUWD. 6 Feb. D. Bleker, van *Purmerende*, en A. R. Anink. — J. B. ten Ham, wednr., en A. M. Bijlager. — C. Eilerman, Izn., en M. van Liesbout.
BEVALLEN. 1 Feb. G. M. Brouwer, geb. Funck, D. — 3 Feb. M. W. Pfeifer, geb. André, D. — 5 Feb. C. Gebbard, geb. Crone, D. — W. Maes, geb. Blom, Z. — Te *Breda*, 4 Feb., Vrouwe A. J. d'Isaij, geb. Hanssen, Z.
OVERLEDEN. 1 Feb. H. C. Brinckmann, 40 j. — 2. Feb. J. C. Bartelsman, 74 j. — H. F. G. Smit.

Beursprijzen der Effecten.

AMSTERDAM, 7 Februarij, 4½ ure.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL.	Werkelijke Schuld... a 2½	54	½	5/16	54¼	5/16	»
	Dito... » 5	100¾	101¼	101	100 15/16	101 1/16	100 15/16
	Uitgestelde dito... »	»	»	»	»	»	»
	Kansbiljetten... f	26	¼	¼	26¼	5/16	¼
	Amortisatie-Syndic.. » 4½	94¼	95	94½	94½	¾	½
	Dito... » 3½	79½	¾	½	79½	»	»
	Handel-Maatschappij » 4½	173½	174¼	174	173¾	174⅛	174
	Nieuwe dito... » 4½	»	»	»	»	»	»
	Nieuwe dito 1837. » 4½	»	»	»	»	»	»
	Entrepôt-Dok... » 4½	»	»	»	»	»	»
	Oost-Ind. Leening.. » 4	»	»	»	»	»	»
	Dito... » 5	97¾	98¼	98	97⅞	98 3/16	98
	Aandeelen Kansb... » 4	»	»	»	»	»	»
	Spoorweg Haarlem. »	»	»	»	»	»	»
	Aand. Rijn-Spoorw.. » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR.	Inschrijving G. B... » 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND.	Dito... » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.	Leening *Ardoin's*... » 5	16¾	17¼	17⅛	17	⅛	»
	Dito onbep. Stukk. » 5	»	»	»	16 7/16	½	»
	Passive... »	4¾	5	4 15/16	4⅞	15/16	»
	Deferred... »	»	»	»	»	»	»
	Fransche Uitgestelde »	5¼	¾	½	5 7/16	½	»
	Engelsche dito... »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL.	Oblig. te Londen... » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.	Certific. bij *L.* & *B.* » 5	»	»	»	»	»	»
	Dito *Falc.* & *Co.*. » 5	»	»	»	»	»	»
	Dito te Londen... » 5	»	»	»	»	»	»
	Aandeelen *Tavoliere* » 3½	»	»	»	»	»	»
	Dito te Parijs... » 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.	*H.&C.* 1798, 1815. » 5	105¼	¾	½	105½	»	»
	Dito 1828, 1829. » 5	105¼	¾	½	105½	»	»
	Dito 1831, 1833. » 5	98¾	99¼	99	98⅞	»	»
	Oblig. te Londen... » 5	»	»	»	104½	»	»
	Dito te Hamburg... » 5	»	»	»	»	»	»
	Inschr in Assign... » 6	71	½	¼	71¼	»	»
	Certific. van dito... » 6	71¼	¾	⅝	71⅝	»	»
POLEN.	Aandeelen a fl. 300. » f	122	123½	122¾	122½	123	»
	Dito à fl. 500. » »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN.	Dito R. 50. » »	»	»	»	»	»	»
	Neg. Londen 1830... » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR.	Aandeelen à fl. 100. » f	»	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 250. » »	»	»	»	»	»	»
	Metaliek... » 5	104	¼	⅛	»	»	»
	Dito... » 3	»	»	»	»	»	»
	Dito... » 2½	57½	58	57¾	57¾	»	»
	Dito te Londen.. » 5	»	»	»	»	»	»
	Weenerb. *Goll & Co.*. » 5	»	»	»	»	»	»
	Dito... » 4	»	»	»	»	»	»
	N. Ween. Aand. fl. 500 » f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK.	Oblig. te Londen... » 3	74¾	75¼	75	75½	»	»
BRAZILIE.	Dito dito... » 5	»	»	»	»	»	»
[illegible]ARA.	*Hope* & *Comp.*... » 5	»	»	»	99½	»	»
DARMSTADT	Aand. bij loting... » f	24½	75	74¾	»	»	»

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 7 Februarij, 1839.

Het lager merk der Fransche Fondsen van Parijs, alsook de iets flaauwere koers van Londen, hadden heden op de markt in Hollandsche Fondsen eenen ongunstigen invloed; reeds vóór de beurs gingen Integralen terug tot 54¼, 5/16, en Kansbilletten tot f 26¼, 5/16, van welken verlaagden prijs zij zich ter beurze niet weder hebben kunnen herstellen; alle overige binnenlandsche Fondsen algemeen iets lager, doch voornamelijk 5 pCt. O. I. Leening, welker prijs, in verband met de op nieuw opengestelde leening der 14 millioen, is teruggegaan tot 98. Aandeelen Handel-Maatschappij varieerden van 173¾ tot 174⅛, en blijven 174 à ⅛.

De markt in vreemde Fondsen leverden weinig bijzonders op; de prijzen waren algemeen iets minder vast. In Ardoins was eenige handel, en, ten gevolge van het onverwachte lager merk van Londen, blijven dezelve ⅛ lager.

Columbia 2de Leening, à £ 250. 18 9/16. Coupons Columbia onb. f 3¾. Dito enk. f 3 13/16.

Koers van het Geld. Beleening 3. Prolongatie 3. Wissel-Disconto 2½ pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54 5/16. Kansb. f 26¼ à 5/16. Handel-Maatsch. 174 à ⅛. Ardoins à £ 85. 17 1/16.

ROTTERDAM, 5 Febr. Wisselk. Londen 2/m f 11.92½, k. f 12.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 4 Februarij.

Consols op tijd.	3	pCt.	92⅜ à ½.	Spanj. Ard. m.c.	5	»	18¼ à ⅝.
Brazilië...	5	»	79¼ à ¾.	Passive...		»	4⅜ à ⅝.
Mexico...	6	»	23¾ à 24¼.	Deferred...		»	8⅝ à ⅞.
Columbia 2ᵉ L..	6	»	28½ à ¾.	Portugal...	5	»	34⅞ à 35⅛.
Peru...	6	»	17 à 18.	dito	3	»	21¾ à 22.
Denemarken...	3	»	76 à ½.	Holland...	2½	»	54⅜ à ½.
Rusland...	5	»	114 à ½.	dito	5	»	102⅜ à ⅝.
				dito O. I...	5	»	100 à ¼.

Door de ontbinding van de Fransche Kamer heerschte heden een panische schrik ter beurze, vooral in de Spaansche Fondsen, welke 1½ pCt. zijn gedaald. Portugesche en Hollandsche Fondsen waren iets flaauwer; Columbianen vast in prijs. Behalve de handel in Ardoins, was heden de omzet in alle overige Fondsen niet belangrijk.

De toetreding van Z. M. den Koning der Nederlanden tot de jongste besluiten der Conferencie was ter beurze bekend.

PARIJS, 5 Februarij.

Inschr. op ult.	5	pCt.	110.25.	Spanj. Ardoins.	5	pCt.	19⅛.
dito contant.	5	»	110.05.	Passive...		»	4¾.
dito op ult...	3	»	78.15.	Napels, *Falcon.*	5	»	98.50.
dito contant..	3	»	77.90.	Haïti...		fr.	400.
Bank bij Lafitte		fr.	1030.	Holland...	2½	»	54¼.

In Fransche Fondsen waren heden, voornamelijk in 5 pCt., weder vele verkoopers à contant, hetgeen eene vrij beduidende daling heeft te weeg gebragt, ten gevolge, dat men trachtte verschillende geruchten te verspreiden, waaronder voornamelijk, dat het Belgische Ministerie deszelfs ontslag had genomen, (*dit gerucht heeft zich echter, blijkens de berigten uit België, niet bevestigd*). 3 pCt. daalden tot 78.15, en 5 pCt. tot 110.25 op ultimo, en contant tot 77.90 en 110.05. De buitenlandsche Fondsen waren algemeen mede flaauwer. Ardoins blijven ⅜ pCt. lager. Na de beurs: 3 pCt. 78.15. Wisselk. Amst. 1/m 57 9/16, 3/m 57⅜.

ANTWERPEN, 6 Februarij.

Metaliek...	5	»	107.	Ardoin...	5	pCt.	16⅜.
Pol. Lot. fl. 500.		»	138.	Napels, *Falcon.*	5	»	93½.
dito 300.		»	120½.	Denemarken..	3	»	74.
				Pruiss. Loten.		f	124.

Op den hoogeren koers van Parijs vonden Ardoins gisteren avond tot 17⅜ koopers. Het onverwachte lager merk van Londen had heden eenen ongunstigen invloed; de koers opende dadelijk op 16¾, en blijft, ten gevolge van vele verkoopen, 16½ g., 9/16 koers. Premie 1/m 17 d. ¼; de handel daarin was buitengewoon levendig. Belgische 5 pCt. blijven 95¾.

BRUSSEL, 6 Februarij.

Men is ook heden in het gevoelen, dat de door het bestuur aangenomen houding het vertrouwen zal doen herleven. In die overtuiging waren er dan ook heden meer koopers in de Fondsen van den Staat, en hebben eenige zich iets in prijs verhoogd. De staatkundige gesprekken loopen steeds over de stelling, waarin de Noordsche ambassadeurs zich hebben geplaatst, en verkrijgt het ten dien opzigte gehouden gedrag van vorst Leopold de algemeene goedkeuring, met betrekking tot de nationale waardigheid en onafhankelijkheid. Met ongeduld verwacht men de aanspraak van de Koningin Victoria bij de opening van het Parlement. 2½ pCt. Belgische Fondsen 52⅝ g. 5 pCt. 97⅞ g. Ten gevolge van het belangrijke lager merk van Londen, en aangezien den koers van Parijs niet bekend was, zijn Ardoins, met onbeduidenden handel, gedaald tot 16½ g., ⅝ p.

BERLIJN, 2 Februarij.

Pruiss. Leen..	4	pCt.	102.	Pol. Lot. fl. 500		pCt.	77⅞.
Loten dito...		»	70	dito 300...		»	68.
Metaliek...	5	»	109.	Holland...	2½	»	52¾.
Bank-Actiën..			1010.	Kansbilletten. } Restanten... }			3⁸/₁₂.
Rusl. Londen..	5	»	112¼.	Denemarken...	3	»	74½.
dito Hamb...	5	»	108⅜.				
dito 1831 en 33.	5	»	102¼.				

Pruissische Fondsen waren tot verhoogde prijzen gevraagd. In buitenlandsche Fondsen was de omzet, tot iets verminderde prijzen, niet beduidend.

FRANKFORT A/M, 4 Februarij.

Metaliek...	5	pCt.	106⅜.	Pol. Lot. fl. 500		»	78¼.
dito	3	»	80.	dito 300		»	68⅜.
Bank-Actiën...		f	1760.	Holland...	2½	pCt.	53½.
				Spanj. Ard...	5	»	5½.
				Taunusbahn...		f	263¼.

Ten gevolge van de lagere koersen der vreemde beurzen, had alhier in de prijzen der Fondsen eene reactie plaats, en blijven alle flaauwer. Integralen daalden ⅜ pCt., en Weener Bank-Actiën fl. 6. Aand. Taunusbahn waren, bij levendigen handel, tot f 262 gedaald, doch blijven weder iets hooger.

WISSELKOERSEN, 7 Februarij 1839.

		Geld.	Papier.			Geld.	Papier.
Parijs	kort		57 5/16	PortàPort	3/m	43⅛	
»	2/m		57	Genua	2/m	46⅞	
Bordeaux	kort	56⅞		Livorno	»	39¼	
»	2/m	56⅝		Napels	»	80	
Madrid	3/m	102		Petersb.	»	11⅜	
Cadix	»	102¼		Weenen	6/w	36⅝	
Seville	»	101		Augsburg	»	35⅞	
Bilbao	3/m	100¾		Frankfort	»		36 1/16
Lissabon	3/m	43¼		Rotterdam		pCt.	

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het schooner kofschip *Amsterdam*, Kapt. Cornelis Abrahams Jr., van Amsterdam. Adres bij B. D. Besscher.

Naar SYRA en CONSTANTINOPEL, het Hanoversch barkschip *Friedrich Wilhelm III*, Kapt. J. Remmerssen. Adres bij de Wed. Jan van Wezel en Zoon.

Naar TRIEST, het Nederl. kofschip *Lukkina Margaretha*, Kapt. H. S. Hoveling. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar GENUA en LIVORNO, het Hanoversch kofschip *Johannes*, Kapt. W. Mennen. Adres bij de Wed. Jan van Wesel en Zoon.

Naar LIVORNO, het Oostenrijksch schip *Zar Lazzar*, Kapt. S. Vucassovich. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar LISSABON, het nieuw gebouwd Nederl. kofschip *Anna*, Kapt. S. B. de Jong. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbman, en Coopman en de Witt en Lenaertz.

Naar BAYONNE, het Nederl. kofschip *de Hoop*, Kapt. Willem Kiers Kok. Adres bij Jan Corver en Comp.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 3 Febr. bij Zuid-Voorland: het schip de Jufvrouw Stijntje, Kapt. Boll, v. Amsterdam n. Leverpool; aan boord was alles wel.

BRIELLE 6 Febr. Het schip Victor, Kapt. Swensson, v. Stokholm, gisteren gemeld, is weder vlot, en hier in de haven gekomen.

De schepen Coral, Kapt. Pain, v. Rotterdam n. Londen, en de Vrouw Theresia Josepha, Kapt. Simons, v. Antwerpen n. Hull, zijn den 1 Febr. te Harwich binnengeloopen.

Het schip the Sovereign, Kapt. Pratt, v. Rotterdam n. Shoreham, is den 30 Jan., en de 2 Vrienden, Kapt. Bakker, v. Amsterdam n. Londen, den 1 Febr. te Ramsgate binnengeloopen.

Het schip 3 Amis, Kapt. Gilbert, v. St. Andero n. Antwerpen, is den 1 Febr., bij het binnenloopen te Dover, gestrand, doch zonder schade weder af, en aldaar binnengebragt.

De schepen Maria Johanna, Kapt. van der Valk, v. Vlaardingen, en de Vr. Johanna, Kapt. Post, v. Maassluis, beide n. Lissabon, te Dover binnen, hebben 1 Febr. derzelver reizen voortgezet.

Het schip Odessa, Kapt. Ludders, v. Amsterdam n. Marseille, te Penzance binnen, had den 31 Jan. de lading Natron weder ingenomen, en zou na eenige dagen gereed zijn de reis voort te zetten.

Het schip Jeune Caroline, Kapt. Vatrien, v. Antwerpen n. Hull, is den 3 Febr., met lekkagie, en wegens ziekte van den Kapt., te Harwich binnengeloopen.

Het schip de Eendragt, Kapt. van Limmen, v. Rotterdam n. Leverpool, was den 1 Febr. bij Dover.

Het schip Macasser, Kapt. Struben, v. Rotterdam n. Batavia, was den 3 Febr. te Deal tot vertrek gereed liggende.

Z. M. korvet BREHMIN, Kapt. Luit. van der Plaat, v. Helvoet n. Batavia, is den 3 Febr. lek te Cowes binnengeloopen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 6 Febr. Z. O. — D. B. Jonker, Agatha, Nantes.
VLIE 3, 4 en 5 Febr. W. N. W. — Niets.
TERSCHELLING 2, 3 en 4 Febr. N. O. en N. N. W. — Niets.
HELVOET 6 Febr. Z. O. — J. H. Uil, Elisa, Leverpool. R. J. Kranenburg, Venilia, dito. C. Hertz, Enigheden, Gothenburg; dezelve zijn, door adsistentie van ijssloepen, alhier in de haven gekomen.
BRIELLE 6 Febr. O. — Niets.
MAASSLUIS 6 Febr. O. — Niets. De stroom drijft met ijs.
VLISSINGEN 4 Febr. Klein, St. Antonius, Leverpool.
ANTWERPEN 6 Febr. Lange, Augusta, Bordeaux. d'Hond, Henrietta, Leverpool.
SAVANNAH 31 Dec. Condry, Tasso, Antwerpen.
CHARLESTON 5 Jan. Olivier, Tiber, Antwerpen.
NEW-YORK 9 Jan. Sampson, Hazard, Rotterdam. — 11 Jan. Budd, Mason Barney, Amsterdam. — 14 Jan. Webster, Romulus, Rotterdam.
BOSTON 9 Jan. Kelly, Hollander, Rotterdam, met zware schade.
ST. MALO 9/31 Jan. Le Clerc, Jules, Rotterdam.
ROUEN 2 Febr. De Jong, Wilhelmina, Rotterdam.
LEVERPOOL 3 Febr. Zelling, Helena Jacoba, Rotterdam.
NEWHAVEN 2 Febr. Banks, Ouse, Rotterdam. Mellema, Vrede en Hoop, Nantes n. Amsterdam.
EMSWORTH 29 Jan. Thomas, the Brothers, Rotterdam.
GRAVESEND 1 Febr. Cousins, Hope, Rotterdam. Hazewinkel, Catharina Julia, dito. Wykmeyer, Jonge Margaretha, dito. — 4 Febr. Pott, Anna Luitzina, dito. Bauwens, Jonge Jacob, dito. Postema, Gesina, dito. Park, Selbz, dito. Williams, Elisabeth, dito. Country, Brunswyk, dito. Hagedoorn, Maria Adriana, dito. Norwood, Colombine (S), dito. Naatje, Harmonie, dito. De Groot, Jantina, dito. De Jong, Goede Hoop, dito. Hoveling, Avontuur, Amsterdam.
LONDEN 4 Febr. Brandfort, Entreprise, Antwerpen.
RAMSGATE 3 Febr. Boll, Jufvr. Stijntje, Amsterdam n. Leverpool.
HULL 1 Febr. Jansen, la Reina, Antwerpen.

UITGEZEILD.

TEXEL 6 Febr. J. J. Kortrijk, Generaal Baron van Geen, Batavia. F. F. Hoffmann, Henriette Clasina, dito. J. Hubert, Verna, Odessa. J. Remmers, Erans Wilkens, Constantinopel. H. D. Tolken, Hermina, Genua. J. D. van Camminge, Maria Fany, dito en Livorno. D. Milinovich, Eclipse, Livorno. H. J. Libau, Brailow, St. Ubes. H. Kreutzinger, Archangel, dito. P. C.

---

mijmering verzonken; ten laatste sloeg zij de oogen op, en zag haren broeder, met een vergramd en verontwaardigd gelaat, voor haar staan. Hij had alles gehoord! Zijne vonkelende blikken, zijn gefronsd voorhoofd, zijne dreigende houding maakten op haar eenen vreeselijken indruk. Zij wierp zich voor hem op hare knieën. «Genade! genade!» riep zij, met eene hartverscheurende stem, uit. Zij kon niet voortspreken, en zeeg bewusteloos achterover. Toen zij weder bijkwam, ontmoette zij het zelfde toornige gelaat, dezelfde ijzingwekkende houding. Het was een engel der verschrikking, geenszins haar broeder, die voor haar stond. «Spreek dan, ik smeek u, uit naam van haar, die ons beiden aan haren boezem heeft gedragen, spreek,» riep de ongelukkige uit, zijne knieën krampachtig omvattende, «of ik sterf.» Het doodelijk stilzwijgen duurde voort. Eindelijk riep de graaf, met eene donderende stem, uit. «Gij hebt onzen naam geschandvlekt, gij zult sterven.» Daarop stootte hij haar met eene forsche hand van zich af, en verliet het vertrek, waarvan hij de deur digtgrendelde. Toen hij terug kwam, was hij in schijn bedaard, maar de hel was in zijn binnenste. Hij hield in de hand eenen beker, tot aan den rand toe met een zwart vocht gevuld, en reikte dit stilzwijgend zijner rampzalige zuster toe. «Ja, broeder, gij hebt gelijk,» riep zij buiten zich zelve uit; «de dood is de eenige veilige schuilplaats tegen de folteringen, die mijn hart verscheuren,» waarop zij den beker met eene vaste hand aan den mond bragt en ledigde. «Maar,» vervolgde zij, «nu de straf op mijne misdaad is gevolgd, vergeef mij, o mijn broeder; spreek mij nog slechts een enkel woord toe, opdat ik uwe geliefde stem nog eens hoore, alvorens voor eeuwig de oogen te sluiten.» «Mijn vloek rust op u,» antwoordde de graaf, «want gij hebt mijnen naam ter eeuwige schande gedoemd.» Hierna verwijderde hij zich, met haastige schreden, en vervoegde zich bij den Koning.

Deze de somberheid van zijn gelaat bemerkende, vroeg, of LOUISE welligt door eene ongesteldheid was overvallen. «Inderdaad, mijnheer de graaf, zij is zeer ongesteld; maar misschien zal uwe tegenwoordigheid haar troost toebrengen. Wilt gij haar zien?» «Ik... maar de welvoegelijkheid...» «Volg mij slechts; ik neem alles op mij,» zeide de graaf, met een helschen grimlach. De Koning, door een vreeselijk voorgevoel overvallen, volgde sidderend FAVERANGES, die hem in de kamer zijner zuster geleidde. Op de tafel stond een ledig glas. De angstige blikken des Konings zochten LOUISE en vonden haar niet. Maar de graaf, met eenen vasten tred, begeeft zich naar het ledekant, schuift de gordijnen open en wijst met eenen bevenden vinger op het lijk zijner zuster. De Koning staat als vastgenageld. Het slagtoffer van zijnen boozen wellust ligt daar ontzield voor hem; de gelaatstrekken der weleer zoo schoone LOUISE, door hare smarten krampachtig gewrongen, dragen de onmiskenbare sporen van hare worsteling met den dood. Een opgeheven vinger van hare uitgestrekte regterhand prijkt nog met eenen ring, haar tot onderpand van trouw door den Koning geschonken, en schijnt hem door eene geheimzinnige en wonderdadige beschikking met den toorn Gods te bedreigen. «Ziedaar uw werk, Sire,» riep FAVERANGES, op eenen schrikwekkenden toon, uit. «Gij hebt haar vermoord. Gij hebt het zegel eener eeuwige schande op het geslacht der FAVERANGES gedrukt. Dit zwaard werd voor u getrokken en in het bloed uwer vijanden gedoopt; (hij trok zijn' degen uit en verbrak dien voor 's Konings voeten); ik verbreek dit staal, even als ik mijnen aan u gezworen eed plegtig verbreek. De wetten der gastvrijheid zijn mij heilig; gij kunt ongemoeid vertrekken, maar vergeet niet, dat mijne wraak u eenmaal zal treffen, en nimmer zal ophouden mijn hart te bezielen, dan wanneer mijn bloed in mijne aderen zal verstijven.» De Koning verwijderde zich, met eenen onzekeren tred, door zijne misdaad vernederd, en den onderdaan, welken hij zoo diep had beleedigd, gehoorzamende. Zijn hart was vol wroeging en wanhoop; hij verscheen weder in zijne hoofdstad, en gaf schitterende feesten, om de zorgen van zijn beneveld voorhoofd te verdrijven; maar eenen geruimen tijd had hij het lijk van LOUISE voor oogen, en des nachts wekten hem de verwijtvolle woorden van den graaf en zag hij zijne vlammende blikken, voorboden eener ijsselijke wraak. Over deze gebeurtenis bewaarde hij immer het diepste stilzwijgen.

Een nieuwe veldtogt in *Italië* werd intusschen door FRANS I bereid. Aan het hoofd van een talrijk leger, trok hij de keizerlijken te gemoet, door den graaf VAN LANNOY, Onderkoning van *Napels*, aangevoerd. De beide legers ontmoetten alkander bij *Pavia*, waar, op den 24 Februarij 1525, een bloedige strijd werd gestreden. Eindelijk zag men de Franschen wijken en in wanorde vlugten. Een onbekend ridder, met een gesloten visier, verspreidde overal schrik en dood in de Fransche gelederen. Overal, waar zijn moordend zwaard schitterde, zegevierde de keizerlijke banier. De Koning zag het, en, van eenen schitterenden ridderstoet omringd, stuitte hij zijne vorderingen en verzamelde eenige vlugtelingen om zijnen standaard. Maar naauwelijks werd de onbekende ridder den Koning gewaar, of hij viel met hevigheid op hem aan. «O, mogt ik uw vuig bloed doen stroomen!» riep hij met woede uit. De Fransche ridders, nu aan alle kanten omsingeld, verdedigden hunnen Koning met eenen onversaagden moed, en FRANS I zelf velde talrijke vijanden ter aarde. Maar de onbekende ridder, eindelijk tot hem doordringende, hief zijn zwaard op en riep: «sterf moordenaar mijner zuster;» maar vóór dat hij den tijd had toe te slaan, werd hij zelf doodelijk getroffen, en zeeg bewusteloos op den grond. Doch nu bevond zich de Koning bijna alleen te midden der vijanden. Men riep hem van alle kanten toe, dat hij zich zou overgeven. Gedwongen, zich aan de wet der noodzakelijkheid te onderwerpen, antwoordde hij, dat hij zijn zwaard alleen aan den opperbevelhebber van het Keizerlijk leger ter hand wilde stellen. De Onderkoning DE LANNOY trad daarop te voorschijn, ontving eerbiedig het zwaard uit zijne handen, en gaf hem het zijne in de plaats, na den Koning eenige gepaste en bemoedigende woorden te hebben toegesproken.

FRANS I, verslagen en vernederd, bereidde zich den Onder-Koning te volgen, toen de vijandelijke ridder, met moeite zijn visier opgeligt hebbende, hem met eene helsche vreugde aanzag. Het was de graaf DE FAVERANGES. «Ik sterf,» sprak hij, «maar ik ben gewroken; zulk eene vernedering is voor uwe trotsche ziel erger dan de dood. LOUISE ik volg u!»

Aldus gesproken hebbende, gaf hij den geest, terwijl zijne gelaatstrekken nog het kenmerk van den bittersten haat behielden. G.

BLADVULLING.

Onlangs heeft een reiziger in *Texas* eene bergachtige landstreek ontdekt, die onder den naam van de betooverde bergen bekend is. Deze bergen zijn naakte rotsen, van 300 voet hoog, en schitteren op den afstand van eenige mijlen, door de zon beschenen, met oogverblindenden glans. De oorzaak daarvan is, dat zij uit spiegelglad gesteente bestaan. Misschien hebben dergelijke bergen sir WALTER RALEIGH op het denkbeeld van zilveren bergen gebragt, die, zoo als hij en anderen veronderstelden, zich in de nabijheid van het fabelachtig beschreven *Eldorado* bevinden.

Emerich, qq Johsen, Vigilant, Lissabon. J. van Veen, Johanna, Bordeaux. O. J. Bok, Antje, Nantes. J. B. Mulder, Catharina, dito. M. H. de Ojinaga, Christina, Hâvre. G. Bartling, Henry Kneland, Newcastle. H. Gulles, Archangel, Tonderen.

TERSCHELLING 2 en 3 Febr. Niets. — 4 Febr. K. Welger, Antje, Bahia.

HELVOET 6 Febr. J. Mayor, Attwood (S), Londen. De stroom drijft vol ijs.

MALTHA 1 Jan. Razagula, Radacanagie, Antwerpen.

LISSABON 17 Jan. Poldervaart, Vr. Maartje, Vlaardingen.

COWES 3 Febr. De Boer, Dorothea, Amsterdam.

LONDEN 2 Febr. Ladd, Prince of Saxe Coburg, Rotterdam. Van Leeuwen, Jonge Cornelia, dito. — (Zeilklaar): Carther, Northam, Harlingen.

RAMSGATE 2 Febr. Hall, Londen, Amsterdam.

GRANGEMOUTH 25 Jan. Jeans, Rotterdam, Rotterdam.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 6 Februarij.

SUIKER. 300 kisten blond Havana zijn tot *f* 17 nat. vlag afgedaan. In andere artikelen niets omgegaan.

ROTTERDAM, 6 Februarij.

TABAK. Uit de lading *Ocean*, in het najaar van Baltimore hier binnen, werden heden 52 en 48 vaten Maryland tot 38½ cs., en uit de lading *Matilde* 40 vaten dito tot eenen niet juist bekenden prijs, verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN, 4 Februarij.

Niettegenstaande de groote daling in de *Tarwe* prijzen van ll. Maandag, was er in de vorige week geen kooplust, doch heden, bij buitengewoon geringen aanvoer van Essex, was de stemming veranderd, en is er vrij wat gekocht, zelfs tot 1/. boven de prijzen van ll. Vrijdag, ook naar vreemde was vraag, doch, daar de houders zeer vast in hunne eischen zijn, is er weinig in gehandeld. De aanvoer van *Garst* is grooter dan de vraag, en de prijzen zijn weder 2/. lager. *Erwten* 1 à 2/., en *Boonen* 1/. lager. *Haver* insgelijks 1/. lager.

De notering der *Tarwe* is als volgt:	oud.	nieuw.
Essex, Kent en Suffolk, wit	70.74.	70.72.
» » puike qualit.	74.76.	73.75.
» » roode	66.70.	64.68.
» » dito puike	68.70.	69.72.
Norfolk, Lincoln en York	66.70.	66.70.
» » witte	70.72.	66.73.

BORDEAUX, 1 Februarij.

In *Granen* is het zeer stil; mooije *Tarwe* vindt tot fr. 24 geene koopers. Bretagne *Rogge* is tot fr. 13 25 aangeboden. *Haver* fr. 8 à 8.25. *Meel* fr. 22.

SCHIEDAM, 6 Februarij.

Ook dezer dagen bleef het aan onze beurs zeer stil in *Rogge*, en geen andere verkoop is bekend geworden dan 145/2 ℔ Liebau, gewas 1838, tot *f* 242. Voor zomer *Garst* is hooger prijs bedongen, doch de verkoopen waren slechts bij uitslijting. Er is gedaan: 12½ ℔ Brielsche zomer tot *f* 152, *f* 153; 120/2 ℔ Zeeuwsche dito *f* 151, 152; ook 124/2 ℔ Vlaamsche winter *f* 166.

Moutwijn tot *f* 18¾ per vat, met meer verkoopers, doch, bij het besloten water, weinig orders.

Jenever, Amsterdamsche proef *f* 22 à *f* 22¾ per vat, zonder fust.

AANKONDIGING VAN EENE VOORTREFFELIJKE SOORT VAN TARWE.

De heeren Booth en Comp., zaadkoopers te Hamburg, hebben onlangs aangekondigd, dat de heer Whitington in Whitmorehouse, in het Engelsche graafschap Surrey, hun last heeft gegeven, om zijne nieuwe soort van winter- en voorjaars Tarwe, voor welke de landbouwkundige maatschappij te Leverpool hem hare medaille heeft geschonken, in Duitschland bekend te maken. De Tarwe moet zich door de navolgende eigenschappen onderscheiden: dat zij veel koren oplevert, en op eenen ligten grond ongemeen goed slaagt: dat zij veel vroeger tot rijpheid komt, dan de gewone witte winter Tarwe: dat haar stroo ongewoon lang en dik wordt: dat de airen en korrels groot, en de laatste bijzonder meelrijk zijn. Daarenboven is deze Tarwe tegen elke afwisseling des weders beter bestand, en stoelt veel meer dan eenige andere soort van Tarwe, zoodat men een derde minder Zaaikoren noodig heeft, en eindelijk bezit zij het voordeel van nog tot in het midden van Maart gezaaid te kunnen worden. Of deze soort van Tarwe dezelfde is, welke men sedert eenige jaren in ons vaderland, onder den naam van *Reuzen-Tarwe* kent, wagen wij niet te beslissen. Ook die Tarwe is lang van airen en groot van korrel, en levert een lang en grof stroo op.

MADIA-OLIE.

Eene nieuw bekend geworden olieachtige plant, de madia sativa, verdient welligt de aandacht der landbouwers. Deze plant levert veel zaad op, dat warm en koud geslagen, uit 58 tot 60 halve Ned. ℔ van 18 tot 20 halve Ned. ℔ olie oplevert. De Madia-olie moet alle tot hiertoe bekende olieën in hoedanigheid overtreffen, niet alleen voor huiselijk gebruik, maar ook als geneesmiddel, en tevens voor machines en wolspinnerijen. Het, met deze olie gesponnen garen wordt niet ranzig, en de lakens worden bij het walken gemakkelijk van dezelve gezuiverd.

Kunsten en Wetenschappen.

PENNING-MAGAZIJN VOOR DE JEUGD. Te *'s Gravenhage*, bij S. DE VISSER.

Hebben wij ons steeds beijverd, om het *goede in den lande* aan te kondigen, en meer algemeen bekend te maken, wij willen ook nu wederom de aandacht onzer lezers vestigen op een dier *Magazijnen*, die, in den geest des tijds vallende, voor geringen prijs, bij afleveringen van een of meer bladen, gedurig nieuwe stof leveren aan het leesgrage publiek. Bepaaldelijk hebben het oog op het *Penning-Magazijn voor de Jeugd*, dat, vóór ongeveer vijf jaren, onder gunstige voorteekenen, een' aanvang nam, zich terstond voordeelig, boven andere van dien aard, aanprees, en dat, met toenemende zorg bearbeid, nu reeds deszelfs vijfden jaargang mogt beleven, en zich, zoo wij wel onderrigt zijn, in een bestendig toenemend debiet mag verheugen. — Mag, hetgeen dit *Magazijn* bevat, in het algemeen aanspraak maken op den naam van *goede waar*, die waar is inzonderheid bruikbaar voor het aankomend geslacht, ten wiens behoeve de pakhuismeester het bijeenbragt: want wat wij hier vinden zijn geestvruchten, die de jeugdige magen noch bezwaren noch overladen zullen, en die tevens smakelijk genoeg gekruid zijn, om de graagte naar dezelve voortdurend gaande te houden.

Bij afwisseling leveren de Algemeene en Vaderlandsche Geschiedenis, de Natuurlijke Historie, de Kunsten en Handwerken, het gebied van Zedekunde en Godsdienst, de noodige bouwstoffen, zoo tot het daarstellen van nette houtsnede-Tafereelen, als tot het bewerken van kleine Vertoogen, Verhalen en Beschrijvingen, die *kinderlijk* genoeg zijn, om begrepen te worden door het publiek, voor hetwelk zij bestemd zijn, en geenszins zoo *kinderachtig*, dat zij verveling of walging bij de jeugd verwekken kunnen.

De *Avondbode* beveelt, om deze redenen, het *Penning-Magazijn voor de Jeugd* met volle ruimte aan, dat met al deszelfs buitenlandsche mededingers of naamgenooten wel mag vergeleken worden; onbevooroordeelden zullen het gewisselijk, boven de meeste in uitvoering, boven alle in doelmatige bearbeiding, de voorkeur schenken; al ligt men er juist het *Journal des Enfans* niet naast, welks smakelooze prentjes, slordige druk en (voor het meerendeel) voor Kinderen weinig geschikte Lectuur, als toonbeeld kan verstrekken, hoe een *Penning-Magazijn niet* behoort te zijn ingerigt.

DE ZOON DER NATUUR EN DE MAN NAAR DE WERELD. 2 *Deelen. Te Amsterdam, bij* G. J. A. BEIJERINCK. 1837.

Wij gelooven onzen lezers eene dienst te bewijzen met derzelver aandacht te vestigen op dit boek.

Er is in langen tijd ons geen onder het oog gekomen, de opmerking van het lezend publiek zoo overwaardig. In een romantisch kleed gestoken, bevat het veel, dat men hier zeker niet zoude zoeken, en toch er geheel op zijn plaats is. Wie de *Schrijver*, of meer waarschijnlijk *de Schrijvers* van deze brieven zijn, blijkt nergens, doch wat doet dit tot de zaak, als het geen zij schrijven zoo nuttig, zoo algemeen bruikbaar genoemd kan worden, als dat, wat zij hier hunnen landgenooten aanbieden. Hooge ernst, scherpe kritiek van menschen en zeden, luimige scherts en zedelijke opmerkingen wisselen hier beurtelings af, terwijl het boek ons nu eens in de paleizen der grooten, dan weder in de hutten der armen binnenleidt, dan eens de gebruiken eener hofplaats, dan weder die eener kleine Geldersche stad teekent, ons gemeenlijk in ons Vaderland bezig houdende, doch ook somwijlen naar Parijs overvoerende. Voegen wij hier nu bij, dat de schrijvers toonen de wereld en de menschen oplettend bestudeerd te hebben, dat hun stijl zeer afwisselend en onderhoudend mag genoemd worden, en dat zij al hunne mededeelingen gepast geborduurd hebben, om het verdicht verhaal, dat deze bladen bevat, dan gelooven wij, dat het Nederlandsch publiek den uitgever dank verschuldigd is voor een zoo nuttig en aangenaam leesboek, dat, net gedrukt en van twee wel uitgevoerde steendrukjes voorzien, zich ook uiterlijk voordeelig aanprijst.

CALIGULA,

DOOR

ALEXANDRE DUMAS.

(*Vervolg en Slot.*)

Het derde bedrijf, het minst uitgewerkte van allen, speelt ten huize van Cherea. Annius en Sabinus worden hem, op last van Caligula, die hem reeds verdenkt, geboeid aangebragt, opdat hij als Tribuin (?) hen ondervrage, en door de pijnbank tot de bekentenis hunner medepligtigen noodzake. Vervolgens brengt een vrijgelatene den Galliër Aquila, dien hij als slaaf op de markt gekocht heeft, volgens ontvangen last, geblinddoekt binnen. Cherea wil zich van hem bedienen, om Caligula te vermoorden, doch de Galliër weigert hooghartig die dienst jegens den man, dien hij wel als den dwingeland van Rome kent, maar aan wien hij, ten gevolge van deszelfs bezoek bij Junia, door de pligten der gastvriendschap verbonden is. Verborgen op de aankomst van Messalina, hoort hij van deze, hoe zijne bruid de drift van den Caesar heeft opgewekt, en in het paleis gevangen is: nu springt hij voorwaarts, en biedt zich gaarne als werktuig aan de zaamgezworenen aan. Messelina belooft hem in het geheim bij Stella te brengen.

In het vierde bedrijf, voorstellende eene slaapkamer in het keizerlijk paleis, vindt men Stella weder, op het minste gerucht voor hare onschuld bevreesd, en haren God biddende, niet meer te doen dan de valsche Goden voor Daphn deden, eene natuurlijke en fraaije herinnering der leer, in welke zij opgevoed werd, wanneer zij hare ondersteuning in de nieuwe leer zoekt, welke zij kortelings omhelsde. Aquila wordt geheimzinnig bij haar toegelaten. Na de eerste wisseling hunner gevoelens van dankbaarheid en vreugde, wil hij met haar vlugten, maar vindt alle deuren gesloten. Nu verandert het genoegen des wederziens in wanhoop. Aquila zal welligt voor zijne oogen moeten zien, hoe zijne bruid onteerd wordt; zij smeekt hem haar het leven te benemen, zoodra Caesar genaakt. Aquila — en dit bederft deze anders zoo plegtige scène geheel — wil, dat zij in dit laatste oogenblik hare maagdelijke liefde tegen die eener echtgenoot verwissele (alsof, kuischheid en tooneel daargelaten, zulke denkbeelden in zoodanige omstandigheden zoo natuurlijk waren.)

Et puisqu'il faut mourir, Stella, plus de regrets,
Plus rien que le bonheur et le néant après!...

Stella vindt in dit voorstel, hetwelk zij verafschuwt, de aanleiding aan Aquila de droevige dwalingen te doen opmerken, in welke hij voortleeft. Neen, er is een leven na dit leven, en daarin kunnen zij voor eeuwig vereenigd zijn, indien hij haar geloof aanneemt.

Bespottelijk antwoord Aquila: *Mais je suis payen, moi...* niet slechts uit een geschiedkundig oogpunt bepottelijk, daar het woord *paganus* nooit dan in den Christelijken tijd die bijzondere beteekenis ontvangen kon, en werkelijk eerst onder Theodosius den jongeren daarin gebezigd werd, maar ook uit een dramatisch oogpunt, ook om de tegenspraak, waarin de dichter vervalt, die hem in het vorige bedrijf tot deze bekeering wel had voorbereid, en laten zeggen: «*Moi qui dans l'ame n'ai ni culte ni Dieu.*» Kortom, de bekeering gelukt, wordt, even als in de Opera *les Hugnenots*, met eene geloofsbelijdenis in forma besloten; zij doopt hem, zegt althans «*je te baptise etc....*» en op dit oogenblik opent zich de deur en Caesar verschijnt. Deze dreigt haar den dood, haar met haren minnaar vindende, niet evenwel om die liefde, zoo hij zegt, maar omdat zij valsche Goden in Rome gebragt heeft: zij erkent den waren God, niet de Romeinsche Goden te dienen, en wordt van Aquila afgescheurd, die, mede zijn nieuw geloof gestand, aan een' pijlaar wordt vastgebonden. Caligula laat hem door het geopende venster zien, hoe zijne bruid wordt ter dood gebragt, en verlaat het tooneel met een' uitroep van vreugde, dat hij gewonnen en er den trotschen Galliër toe gebragt heeft genade te smeken. Junia outbiedt dezen: zij roepen wraak over den moordenaar.

« Où nous cacherons nous, pour le tuer?

Messaline, (*soulevant la tapisserie de la porte*).

Chez moi.

Het vijfde bedrijf, de ontknooping, de moord van Caligula, begint met een huiselijk feest in het triclinium van het Keizerlijk paleis. Messalina doet den zang door den beker afwisselen. Apelles, de tooneelspeler, moet den Keizer vermaken, en daar hij hierin niet slagen kan, laat deze de beide republikeinsche gevangenen ontbieden, om zich in derzelver moord te verlustigen, of, zoo als hij zich uitdrukt, den acteur studie te verschaffen.

Et demain dans Mecré ou dans Iphigénie,
Tu pourras sur la leur règler ton agonie.

In het voorbijgaan merken wij hier aan, dat Dumas aan Apelles woorden in den mond legt, volgens welke, deze Ennius voor een' blijspeldichter schijnt te houden. Cherea, met de nachtwacht aan het paleis belast, voegt zich bij hem. Nu volgt een tooneel vol kracht en dichterlijke schoonheden, wanneer Annius en Sabinus den Caesar vloeken en trotseren. Ware dit verslag niet reeds zoo lang geworden, wij zouden althans het vloekgebed van Annius uitschrijven: maar wij haasten ons tot het einde. Het einde, hetwelk niet meer dan een moord is, maar een moord, door den bruidegom en de moeder van Stella aan den dwingeland volvoerd, nadat deze zich ter ruste begaf, en slechts van bloed weet te droomen. Messalina heeft hen allen in het net, den aanslag bestuurd, en de zaamgezworenen overrompeld. De Germaansche garde, met Protogenes aan het hoofd, neemt hen gevangen. De soldaten roepen Claudius tot Caesar uit. Messalina haalt hem van achteren het bedgordijn, waar hij, vol schrik, getuige van Caligula's moord, zich verborgen had.

Claudius (*entrainé par les soldats*).

Oh ne me tuez pas!

Protogène, (*le faisant monter sur le bouclier d'or et s'inclinant le premier devant lui*).

Sur nous que César règne,
Que chacun, comme un Dieu, le respecte et le craigne.

Claudius.

A moi l'empire!

Messalina.

A moi l'empire et l'empereur!

De ontknooping, zeiden wij, is de moord van Caligula. Want werkelijk heeft Dumas getracht van hem zijn' held te maken, en dus in zijnen dood eene ontknooping gezocht. Maar alles bewijst, hoe weinig kunstmatig, ik mag zeggen, hoe weinig dichterlijk dit plan is. Caligula, hoewel naar het leven geschetst, boezemt den aanschouwer of lezer geen belang in; de reden ligt in zijn karakter: hij was niet groot, zelfs als misdadiger niet; hij was gek en wreed, heeft niet ééne drift of aandoening, die meêwarigheid of deelneming opwekt, bemint zelfs Stella niet, maar zoekt, in zijne wellustige pogingen, slechts een keizerlijk tijdverdrijf. O, had hij Stella nog bemind, waren zijne misdadige handelingen het gevolg dier drift, was er één oogenblik, dat men gevoelde hare wederliefde kon den verdwaalden mensch redden, en viel hij geheel, omdat zij hem die weigerde, dan kon zelfs een Caligula de held van een treurspel zijn.

Maar nu is dit onmogelijk, en ziedaar de veroordeeling van het drama! Stella kon nu alleen de ware heldin zijn; maar hare opkomst is slechts episodisch; zij, en die haar omringen, zijn slechts werktuigen van Messalina, zoo als, geheel buiten die intrigue, Cherea, met de zijnen, hare andere werktuigen zijn. De dichter heeft de beide verschillende middelen tot zijne ontknooping door de toevallige betrekking van Aquila tot Cherea (3de bedrijf) willen verbinden — een bewijs van zijn aesthetisch inzigt — maar, hoe slecht is hem zulks gelukt!

In het kort: die held is, kon het niet zijn; die heldin zijn moest, is het niet geworden; vandaar, dat, bij al de schoonheden van zoo vele bijzondere tooneelen en toestanden, het geheel u onvoldaan, welligt onvergenoegd, laten moest.

Heeft nu de schrijver met de oude treurspeldichters *medelijden*, met Corneille *bewondering* willen opwekken, dan is zijn doel mislukt.

B. P.

Advertentiën.

(2243) *Amerikaansch en Buitenlandsch*

AGENTSCHAP.

TOT WAARNEMING VAN AGENT'S- EN COMMISSIE-ZAKEN, *het Negotiëren van Amerikaansche Staats-Schulden, het beleggen van Gelden in de Publieke Effecten der Vereenigde Staten, het recouvreren van Schulden, etc., etc.*

N°. 56 Wall-Street, *New-York.*

AäRON H. PALMER, *Directeur.*

De Effecten der *Vereenigde Staten* worden gewoonlijk uitgegeven in Obligatiën of Bonds, van 1,000 Dollars ieder, betaalbaar aan toonder, en aflosbaar in 20 à 30 Jaren; interest gevende van 5 tot 6 pCt. 's Jaars, betaalbaar alle 6 Maanden, bij de Agentschappen der Staten te *Philadelphia*, te *New-York* en te *Londen*.

Verscheidene Staten hebben autorisatie verleend tot het uitgeven van hunne Obligatiën of Bonds, voor eenige toekomstige Geldleeningen, welke zij mogten contracteren, in Ponden Sterling, Francs, Guldens en Duitsche Florijnen, tot een vastgestelden Wisselkoers, met bijgevoegde overzettingen daarvan in het Fransch, Hollandsch en Hoogduitsch; de Coupons betaalbaar gesteld wordende te *Londen*, *Parijs*, *Brussel*, *Amsterdam*, *Hamburg* of *Frankfort aan den Main*, volgens keus der Houders.

De Heer PALMER is thans in *Europa*, en voornemens tegen den 15den Maart aanstaanden naar *New-York* terug te keeren. Alle informatiën voor het Agentschap, welke hem (de brieven franco) mogten worden gevraagd, onder adres van de Heeren N. M. ROTHSCHILD & ZONEN, of van den Heer SAMUEL JAUDON, Agent der Bank van de *Vereenigde Staten*, te *Londen*, zullen onverwijld beantwoord worden.

LONDEN, den 15 Januarij 1839.

(2244) **Taffetas Gommé, de *Paul Gage*.**

Le TAFFETAS GOMMÉ est le seul remède, qui guèrisse les Cors, Durillons et Vignons, radicalement en peu de jours, sans salir la Chaussure et sans douleurs.

POUDRE DE CRÉOLES pour la guèrisson subite des Maux de Dents.

Se trouvent chez M. F. MASSIGNAC, *Pijpenmarkt, hoek van de Schaapherderspoort, et chez* C. SCHILTZ MASSIGNAC, *Kalverstraat over de Kapel*, N°. 56.

(2245) **GEBROEDERS STRAUSS,**

Hof-Gezigtkundigen uit AKEN,

Berigten het geëerde Publiek, dat zij nog *vier dagen* vertoeven in het Logement *de Garnalen Doelen*, op den Singel, alwaar hun MAGAZIJN van des morgens 9 tot des namiddags ten 5 ure geopend is; hetzelve is nog voorzien van eene groote Verzameling *Wollastonsche* CONSERVATIE-BRILLEN, voor bijziende en zwakke gezigten, welke door de beroemdste Professoren van dit Koningrijk beproefd geworden, en onverbeterlijk voor de oogen zijn verklaard. Voorts zijn deze Brillen zeer gemakkelijk voor Dames. Alsmede Brillen voor personen, die het zon- of lamplicht aan hunne oogen niet kunnen verdragen. Verders alle soorten van groote en kleine VERREKIJKERS, enkele en dubbele TOONEELKIJKERS, LORGNETTEN voor Heeren en Dames, VERGROOTGLAZEN en ZAK-MICROSKOPEN, in koper gewerkt, die de voorwerpen honderdmaal vergrooten, à *f* 3 het stuk.

(2246) Bij A. ZWEESAARDT, Boekdrukker in de Warmoesstraat, N°. 206, is verkrijgbaar:

BERIGT EENER NEGOTIATIE, tot te geldemaking van Losrenten, rentende 5 ten honderd in het jaar, ten laste van 's Rijks Overzeesche Bezittingen, waarvan de renten door het Rijk, bij de Wet van 22 December 1838 (*Staatsblad* n°. 50), onvoorwaardelijk zijn gewaarborgd.

Op ¼ dun velin post papier gedrukt; zeer geschikt voor de verzending.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Zaturdag 9 Februarij 1839: ZIJ IS KRANKZINNIG, Tooneelspel in twee Bedrijven, vrij naar het Fransch van *Mélesville*, door den Heer Mr. *J. H. Burlage.* Gevolgd door: DE OPSTAND IN HET SERAIL, Nieuw Groot Ballet Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme;* Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries;* Muzijk van den Heer *A. Berlijn.* *Ten Zes ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

N°. 59 de l'Abonnement.

SAMEDI 9 Fevrier 1839. (Spectacle demandé.) La deuxième répresentation de: LES COMÉDIENS, Comédie, en 5 Actes, de *Casimir Delavigne.* Suivie de la deuxième répresentation de: LES IMPRÈSSIONS DE VOYAGE, Vaudeville en 2 Actes, par Mrs. *Xavier*, *Duvert* et *Lausanne.*

On commencera a 6½ heures précises.

Jeudi 14 Fevrier 1839. Au bénéfice de Mr. *Hartmann*, Abonnement suspendu. Voir l'annonce du Jeudi 7 Fevrier.

Le Bureau de location des Places ne sera ouvert que le jour même, aux heures ordinaires.

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

38te Vorstellung im Abonnement.

Sonnabend 9 Februar 1839. DER VAMPYR, Grosse Romantische Oper in 4 Acten, von *W. A. Wohlbrück.* Musik von *Heinrich Marschner.*

*** *Aubry* — Herr *Binder*, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof-Opern-Theater zu Wien, als Gast. *Anfang um 7 Uhr.*

Gesänge dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Z. Voorburgwal, N°. 165, und J. D. Gertner, Muiderplein, N°. 53, wie auch an der Theater-Casse á 30 Ct. zu haben.

GRAND SALON.
Théâtre des Variétés.

Vrijdag den 8 Februarij 1839. *Voor de eerste maal:* DE TURKSCHE GEZANT, Vrolijk Blijspel, naar het Hoogduitsch op nieuw bewerkt en in Vaudeville gebragt door den Heer *Pierre Boas Jr.* Na hetzelve, *op vereerend verzoek:* DE ZEESLAG EN DE MEERKAT, Vrolijk Blijspel, naar het Hoogduitsch op nieuw bewerkt, en in Vaudeville gebragt door den Heer *Pierre Boas Jr.* Tusschenbeiden: SOIRÉE MUSICALE, op de Bas- en Strijk-Citer, door de Heeren *Kraushofer* en *Koschak.* Zullende deze voorstelling afgewisseld worden door: HERCULISCHE EN GYMNASTIEKE KUNSTVERRIGTINGEN.

De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. *Aanvang ten 7½ Ure.*

Ingezonden Stukken.

MIJN HEER DE REDACTEUR!

Door hoogst minzame mededeeling van zeer bevoegde hand, is mij kennelijk gemaakt, dat er eene dwaling geslopen is in de biographie van zijne Exc. den schout bij nacht gouverneur-generaal onzer West-Indische bezittingen, den heer J. C. Rijk, geplaatst in N°. 360 van uwen *Avondbode.* Aldaar staat: «Tijdens de expeditie naar Algiers..... ging Rijk op den *Willem* I naar de Middellandsche Zee, en, bij ongesteldheid van den kapitein, voerde hij vier jaren achtereen het gezag op dien bodem.» Volgens de ontvangen inlichting, is de zaak zoo: «Na het vertrek van den commandant, bleef Rijk, onder verschillende elkander opvolgende commandanten, van welke nog de schout bij nacht de Man in leven is, als eerste officier vier jaren achtereen op dien bodem.»

Tevens neem ik de gelegenheid, UWEd. te doen opmerken, dat door eene schrijffout verkeerdelijk staat uitgedrukt, dat Rijk te Parijs duizend francs in goud ontving, ter voldoening van soldij; dit moest geweest zijn: tien duizend francs.

Met deze rectificatie te plaatsen, zal UWEd. verpligten uwen bestendigen lezer en toegenegen J. H. S.

Helder, 6 Febr. 1839.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.